

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 180/2014**z dnia 20 lutego 2014 r.****ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 ustanawiającego szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 2, art. 8, art. 12 ust. 3 i art. 13 ust. 2, art. 14, art. 18 ust. 1 akapit drugi oraz art. 19 ust. 3, art. 21 ust. 4, art. 27 ust. 1 i art. 29 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 228/2013 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006⁽²⁾. Rozporządzenie (UE) nr 228/2013 upoważnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych. Przepisy służące sprawnemu funkcjonowaniu systemu w nowych ramach prawnych należy przyjąć w drodze takich aktów. Nowe przepisy powinny zastąpić przepisy wykonawcze do rozporządzenia Komisji (WE) nr 793/2006⁽³⁾. Rozporządzenie to zostaje uchylone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 179/2014⁽⁴⁾.
- (2) W odniesieniu do niektórych produktów rolnych zwolnionych z należności celnych przywozowych już obecnie wymagane są pozwolenia na przywóz. W trosce o uproszczenie procedur administracyjnych należy wykorzystać pozwolenia na przywóz jako podstawę w systemie zwolnień tych produktów z należności celnych przywozowych.
- (3) W odniesieniu do innych produktów rolnych, w stosunku do których nie jest wymagane okazanie pozwolenia na przywóz, należy przyjąć dokument, który może służyć jako podstawa w systemie zwolnień z należności celnych przywozowych. Należy w tym celu używać świadectwa zwolnienia sporządzonego na druku pozwolenia na przywóz.
- (4) Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23.
- (5) Rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej (Dz.U. L 42 z 14.2.2006, s. 1).
- (6) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 793/2006 z dnia 12 kwietnia 2006 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006 w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych Unii Europejskiej (Dz.U. L 145 z 31.5.2006, s. 1).
- (7) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 179/2014 z 6 listopada 2013 r. uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 228/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do rejestru podmiotów gospodarczych, kwoty pomocy w odniesieniu do wprowadzania produktów do obrotu poza regionem, logo, zwolnienia z należności celnych przywozowych niektórych sztuk bydła i finansowania niektórych środków odnoszących się do konkretnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej (Zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego).
- (8) Należy ustanowić zasady ustalania wysokości kwot pomocy w odniesieniu do dostaw produktów objętych szczególnym systemem dostaw. Wspomniane zasady powinny uwzględniać dodatkowe koszty dostaw do regionów najbardziej oddalonych wynikające z ich oddalenia i wyspiarskiego charakteru, stwarzających obciążenia, które znacznie utrudniają ich sytuację. W celu utrzymania konkurencyjności produktów unijnych pomoc ta powinna uwzględniać ceny stosowane przy wywozie.
- (9) W zarządzaniu programem pomocy dla produktów dostarczanych z terytorium Unii należy posługiwać się świadectwem, zwanym „świadectwem pomocy”, i używać formularza pozwolenia na przywóz.
- (10) Zarządzanie szczególnym systemem dostaw wymaga wprowadzenia przepisów w sprawie wydawania świadectw pomocy, stanowiących odstępstwo od zwykłych przepisów mających zastosowanie do pozwoleń na przywóz na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008⁽⁵⁾.
- (11) Zarządzanie szczególnym systemem dostaw powinno pozwolić na realizację dwóch celów. Z jednej strony powinno ułatwić szybkie wydawanie pozwoleń i certyfikatów, w szczególności dzięki zniesieniu powszechnego obowiązku uprzedniego składania zabezpieczenia, jak również sprawne wypłacanie kwot pomocy związanej z dostawami produktów z terytorium Unii. Z drugiej zaś powinno umożliwić kontrolę i monitorowanie operacji oraz udostępnianie organom administracyjnym instrumentów, których potrzebują, aby upewnić się, że cele danego programu zostały osiągnięte. Cele te mają zabezpieczyć zapewnienie regularnych dostaw niektórych produktów rolnych oraz niwelowanie skutków położenia geograficznego regionów najbardziej oddalonych, gwarantując realny oddźwięk korzyści płynących z programu na etapie wprowadzania do obrotu produktów przeznaczonych dla użytkowników końcowych.
- (12) Zasady zarządzania szczególnym systemem dostaw powinny zapewnić zarejestrowanym podmiotom, w ramach ilości ustanowionych w prognozowanych bilansach dostaw, otrzymywanie pozwoleń lub świadectw w odniesieniu do produktów i ilości stanowiących przedmiot operacji handlowych, które przeprowadzają na własny rachunek, w oparciu o dokumenty świadczące o rzeczywistym charakterze operacji i o kompletności odnośnego wniosku o wydanie pozwolenia lub świadectwa.
- (13) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3).

- (9) Monitorowanie operacji objętych szczególnym systemem dostaw wymaga, między innymi, dostosowania okresu ważności pozwoleń i świadectw do uwarunkowań transportu morskiego i lotniczego, wprowadzenia obowiązku udowodnienia szybkiej realizacji dostawy, której dotyczy pozwolenie lub świadectwo oraz wprowadzenia zakazu zbywania praw i obowiązków wynikających z posiadania przedmiotowego pozwolenia lub świadectwa.
- (10) Korzyści przyznane w formie zwolnienia z należności celnych przywozowych oraz pomocy dla produktów dostarczanych z terytorium Unii powinny być przekazywane tak, aby znajdowały odzwierciedlenie w kosztach produkcji i cenach płaconych przez użytkowników końcowych. Konieczne są zatem kontrole w celu zagwarantowania faktycznego przekazywania wspomnianych korzyści.
- (11) Należy ustanowić zasady dotyczące udzielania zezwoleń i monitorowania wywozu produktów objętych szczególnym systemem dostaw do państw trzecich oraz ich wysyłki do pozostałych części Unii. W celu wspierania handlu regionalnego należy w szczególności określić maksymalne ilości produktów przetworzonych mogących być przedmiotem tradycyjnego wywozu lub wysyłki, jak też ilości i miejsca przeznaczenia pochodzących z przetwórstwa lokalnego produktów wywożonych.
- (12) W celu ochrony konsumentów oraz interesów handlowych podmiotów produkty nieposiadające solidnej i właściwej jakości handlowej w rozumieniu art. 28 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 ⁽¹⁾ należy wykluczyć ze szczególnego systemu dostaw najpóźniej przed pierwszym wprowadzeniem takich produktów do obrotu oraz przewidzieć właściwe środki w przypadkach, gdy wymóg ten nie zostanie spełniony.
- (13) W ramach procedury partnerstwa obowiązującej w regionach najbardziej oddalonych odpowiednie organy państw członkowskich powinny określić szczegółowe przepisy administracyjne niezbędne do zarządzania szczególnym systemem dostaw i monitorowania go.
- (14) W celu umożliwienia oceny realizacji omawianego systemu należy wymagać od właściwych organów państw członkowskich regularnego przedkładania Komisji sprawozdań.
- (15) W odniesieniu do każdego programu pomocy na rzecz produkcji lokalnej należy uzgodnić treść wniosku o przyznanie pomocy oraz określić dołączane do takiego wniosku dokumenty umożliwiające ocenę jego zasadności.
- (16) Należy zapewnić możliwość poprawiania w dowolnym momencie wniosków o przyznanie pomocy zawierających oczywiste błędy.
- (17) W celu umożliwienia organom krajowym planowania, a następnie przeprowadzania skutecznych kontroli poprawności wniosków o przyznanie pomocy na rzecz produkcji lokalnej należy przestrzegać terminów składania wniosków o przyznanie pomocy i dokonywania w nich zmian. Należy zatem ustalić terminy, po przekroczeniu których wnioski nie będą przyjmowane. Należy ponadto stosować obniżki płatności, aby zachęcić wnioskodawców ubiegających się o pomoc do przestrzegania ustalonych terminów.
- (18) Wnioskodawcy powinni mieć możliwość wycofania swoich wniosków o przyznanie pomocy lub ich części w dowolnym momencie, o ile właściwy organ jeszcze nie powiadomił ich o błędach zawartych we wnioskach o przyznanie pomocy lub przed otrzymaniem powiadomienia o kontroli na miejscu, ujawniającej błędy występujące w części wniosku, której dotyczy wycofanie.
- (19) Należy skutecznie monitorować przestrzeganie zasad dotyczących programów pomocy zarządzanych przy pomocy zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli. W tym celu oraz w celu osiągnięcia zharmonizowanego poziomu monitorowania we wszystkich państwach członkowskich należy w sposób szczegółowy ustalić kryteria i procedury techniczne w zakresie przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu. W odpowiednich przypadkach państwa członkowskie powinny dołożyć starań w celu połączenia różnych kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu z kontrolami przewidzianymi w innych przepisach Unii.
- (20) Należy określić minimalną liczbę wnioskodawców ubiegających się o pomoc obejmowanych kontrolami na miejscu w ramach różnych programów pomocy.
- (21) Minimalną liczbę kontroli na miejscu należy wykonać na próbie wybranej po części na podstawie analizy ryzyka, a po części losowo. Należy określić główne czynniki uwzględniane przy analizie ryzyka.
- (22) W przypadku wykrycia znacznych nieprawidłowości należy zwiększyć liczbę kontroli na miejscu w danym roku i w kolejnych latach, celem uzyskania wystarczającej pewności co do poprawności odpowiednich wniosków o przyznanie pomocy.
- (23) Aby kontrole na miejscu były skuteczne, ważne jest, aby inspektorzy byli powiadamiani o powodach wyboru danych wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu. Państwa członkowskie powinny przechowywać tego rodzaju informacje.
- (24) Aby umożliwić organom krajowym i wszelkim właściwym organom Unii monitorowanie przeprowadzonych kontroli na miejscu, szczegółowe informacje na temat kontroli należy rejestrować w formie sprawozdań z kontroli. Wnioskodawcy ubiegający się o pomoc lub ich przedstawiciele powinni mieć możliwość podpisywania przedmiotowych sprawozdań. W przypadku kontroli przy zastosowaniu teledetekcji państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość udzielania takiej możliwości jedynie w przypadkach, gdy kontrola ujawni nieprawidłowości. Ponadto w przypadkach stwierdzenia nieprawidłowości wnioskodawcy ubiegający się o pomoc powinni otrzymywać kopię sprawozdania, niezależnie od rodzaju przeprowadzonej kontroli na miejscu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

- (25) W celu skutecznej ochrony interesów finansowych Unii należy wprowadzić odpowiednie środki zwalczania nieprawidłowości i nadużyć.
- (26) Obniżki i wykluczenia należy ustalać z uwzględnieniem zasady proporcjonalności oraz szczególnych problemów powstałych w wyniku działania siły wyższej, wyjątkowych okoliczności oraz klęsk żywiołowych. Rodzaj popełnionej nieprawidłowości decyduje o wspomnianych obniżkach lub wykluczeniach, wraz z całkowitym wykluczeniem na określony okres z jednego lub kilku programów pomocy na rzecz lokalnej produkcji.
- (27) Z zasady obniżki i wykluczenia nie powinny być stosowane w przypadkach, gdy wnioskodawca ubiegający się o pomoc przedstawił prawdziwe informacje lub jest w stanie udowodnić, że nieprawidłowości powstały bez jego winy.
- (28) Wnioskodawca, który zgłosił właściwym organom krajowym nieprawidłowości we wniosku o przyznanie pomocy, nie powinien podlegać obniżkom ani wykluczeniom, niezależnie od przyczyny nieprawidłowości, pod warunkiem że dany wnioskodawca nie został poinformowany o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu przez właściwy organ oraz pod warunkiem, że organ nie powiadomił uprzednio danego wnioskodawcy o jakiegokolwiek nieprawidłowości w jego wniosku. Ta sama zasada powinna obowiązywać w odniesieniu do nieprawidłowych danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych.
- (29) W przypadku gdy w stosunku do tego samego wnioskodawcy ubiegającego się o pomoc stosowane są różne obniżki, należy stosować je niezależnie. Ponadto obniżki i wykluczenia przewidziane na podstawie niniejszego rozporządzenia należy stosować bez uszczerbku dla kar dodatkowych z tytułu jakichkolwiek innych przepisów Unii lub prawa krajowego.
- (30) Wnioskodawcy ubiegający się o pomoc, którzy w wyniku działania siły wyższej lub zaistnienia okoliczności nadzwyczajnych nie są w stanie sprostać wymaganiom przedstawionym w szczegółowych zasadach wdrażania programów, nie powinni tracić prawa do uzyskania pomocy. Należy wskazać, jakie przypadki mogą być w szczególności uznawane przez właściwe organy za okoliczności nadzwyczajne.
- (31) W celu zapewnienia jednolitego stosowania zasady dobrej wiary w całej Unii w przypadku odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot należy określić warunki, w których można się powoływać na tę zasadę, bez uszczerbku dla sposobu traktowania odnośnych wydatków w kontekście rozliczenia rachunków.
- (32) Należy określić niezbędne szczegółowe zasady stosowania logo, mającego na celu poprawę wiedzy na temat przetworzonych i nieprzetworzonych produktów rolnych wysokiej jakości, charakterystycznych dla regionów najbardziej oddalonych Unii, oraz wspieranie ich konsumpcji.
- (33) Do obowiązków właściwych organów danego regionu powinno należeć ustanawianie uzupełniających wymogów administracyjnych, mających na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania wprowadzonych mechanizmów kontroli oraz monitorowanie przestrzegania wspomnianych zobowiązań w zakresie stosowania logo, a także zagwarantowanie przestrzegania tych wymogów.
- (34) W celu zwolnienia z należności celnych tytoniu przywożonego na Wyspy Kanaryjskie należy określić roczny okres na potrzeby obliczenia maksymalnej ilości produktów tytoniowych, o której mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) nr 228/2013. W celu stworzenia bardziej elastycznych warunków należy również dopuścić, aby ilość ogólna surowca tytoniowego odżyłowanego mogła być wykorzystana przy przywozie innych produktów, z zachowaniem współczynnika równoważności zależnego od potrzeb lokalnego przemysłu.
- (35) Trzeba uprościć procedury wprowadzania zmian do programów w celu zapewnienia większej elastyczności i lepszego dostosowania programów do faktycznego kontekstu systemu dostaw i lokalnej produkcji rolnej. Z tego powodu termin składania corocznych zmian należy przesunąć o dwa miesiące, by dostosować go do terminu składania rocznych sprawozdań z realizacji, określonego w art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 228/2013. Istotne zmiany trzeba jednak przedstawiać Komisji w odpowiednim czasie, aby umożliwić ich gruntowną ocenę i podejmowanie decyzji o ich zatwierdzeniu przed datą wejścia w życie przedmiotowych zmian.
- (36) Państwa członkowskie powinny przedkładać Komisji wszystkie informacje dotyczące realizacji programów i informacje niezbędne do zagwarantowania ich właściwego monitorowania w czasie. Z tego względu konieczne jest ustanowienie minimalnego zestawu wspólnych wskaźników efektywności oraz treści i terminów przekazywania okresowych komunikatów i statystyk dotyczących szczególnego systemu dostaw oraz środków na rzecz wsparcia produkcji lokalnej, a także rocznych sprawozdań z realizacji. Aby umożliwić przekazywanie bardziej wiarygodnych danych dotyczących wniosków o przyznanie pomocy w odniesieniu do wsparcia produkcji lokalnej, termin przesyłania powiadomień należy odroczyć o jeden miesiąc.
- (37) Wszystkie powiadomienia przekazywane Komisji przez państwa członkowskie, które są niezbędne do właściwego funkcjonowania systemu, należy przekazywać zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽¹⁾.
- (38) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s.3).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 3

ROZDZIAŁ I

SZCZEGÓLNY SYSTEM DOSTAW

SEKCJA 1

Prognozowany bilans dostaw

Artykuł 1

Cel prognozowanego bilansu dostaw i jego zmiany

Prognozowane bilanse dostaw, które państwa członkowskie mają opracowywać zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 228/2013, określają ilościowo zapotrzebowanie na produkty pierwszej potrzeby każdego regionu najbardziej oddalonego w każdym roku kalendarzowym.

Państwa członkowskie mogą zmieniać swoje prognozowane bilanse dostaw. Do tych zmian stosuje się art. 40 niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA 2

Dostawy w oparciu o przywóz z państw trzecich

Artykuł 2

Pozwolenie na przywóz

1. Do celów art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 228/2013 w odniesieniu do produktów objętych wymogiem okazania pozwolenia na przywóz po okazaniu wspomnianego pozwolenia stosuje się zwolnienie z należności celnych przywozowych.

2. Pozwolenia na przywóz sporządza się zgodnie ze wzorem znajdującym się w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 376/2008.

Artykuł 7 ust. 5, art. 12, 14, 16, 17, 18, 20, 22, 25, 26, 28, 32 oraz 35–40 rozporządzenia (WE) nr 376/2008 stosuje się odpowiednio, nie naruszając przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. We wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz oraz w pozwoleniu na przywóz, w polu 20 znajduje się jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część A oraz jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część B.

4. W polu 12 pozwoleń na przywóz wpisuje się ostatni dzień okresu ważności.

5. Pozwolenia na przywóz wydawane są przez właściwe organy na wniosek zainteresowanych, w granicach przewidzianych w prognozowanych bilansach dostaw.

6. Należności celne przywozowe pobierane są w odniesieniu do ilości przekraczających ilości wskazane w pozwoleniu na przywóz. Tolerancja 5 %, przewidziana w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 376/2008, stosowana jest pod warunkiem uiszczenia odpowiednich należności celnych przywozowych.

Świadcstwo zwolnienia

1. Do celów art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 228/2013, w odniesieniu do produktów nieobjętych wymogiem okazania pozwolenia na przywóz, zwolnienie z należności celnych przywozowych stosuje się po okazaniu świadectwa zwolnienia.

2. Świadectwa zwolnienia sporządza się na podstawie wzoru pozwolenia na przywóz określonego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 376/2008.

Artykuł 7 ust. 5, art. 12, 14, 16, 17, 18, 20, 22, 25, 26, 28, 32 oraz 35–40 rozporządzenia (WE) nr 376/2008 stosuje się odpowiednio, nie naruszając przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I część C jest wydrukowany lub naniesiony przy pomocy pieczęci w polu w lewej górnej części świadectwa.

4. We wniosku o zwolnienie oraz w świadectwie zwolnienia, w polu 20 znajduje się jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część D oraz jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część B.

5. W polu 12 świadectw zwolnienia wpisuje się ostatni dzień okresu ważności.

6. Świadectwa zwolnienia wydawane są przez właściwe organy na wniosek zainteresowanych stron, w granicach przewidzianych w prognozowanych bilansach dostaw.

SEKCJA 3

Dostawy pochodzące z unii

Artykuł 4

Ustalanie wysokości pomocy i przyznawanie pomocy

1. Do celów art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 228/2013 państwa członkowskie określają w ramach programu kwotę pomocy w celu złagodzenia skutków oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia, uwzględniając:

- w odniesieniu do szczególnych dodatkowych kosztów transportu – pośrednie koszty przeładunku związane z dostawami towarów do danych regionów najbardziej oddalonych;
- w odniesieniu do szczególnych kosztów dodatkowych związanych z przetwórstwem lokalnym – niewielkie rozmiary rynku, konieczność zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw oraz szczególnych wymogów dotyczących jakości towarów w danych regionach najbardziej oddalonych.

Artykuł 5

Świadcstwo pomocy i wypłata pomocy

1. Pomoc przyznawana jest po przedstawieniu całkowicie wykorzystanego świadectwa (zwanego dalej „świadectwem pomocy”).

Przedstawienie świadectwa pomocy organom odpowiedzialnym za dokonywanie wypłat jest równoznaczne ze złożeniem wniosku o przyznanie pomocy. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub wyjątkowych warunków klimatycznych świadectwa przedstawia się w ciągu 30 dni od dnia ich przydziału. W przypadku przekroczenia tego terminu kwota pomocy zmniejszana jest o 5 % za każdy dzień zwłoki.

Właściwe organy dokonują wypłaty pomocy w terminie 90 dni od dnia złożenia wykorzystanego świadectwa pomocy, z wyjątkiem następujących przypadków:

- a) działania siły wyższej lub wystąpienia wyjątkowych warunków klimatycznych;
- b) trwania postępowania administracyjnego w sprawie uprawnienia do pomocy; w takim przypadku wypłata ma miejsce dopiero po uznaniu uprawnienia.

2. Świadectwa pomocy sporządza się na podstawie wzoru pozwolenia na przywóz określonego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 376/2008.

Artykuł 7 ust. 5, art. 12, 14, 16, 17, 18, 20, 22, 25, 26, 28, 32 oraz 35–40 rozporządzenia (WE) nr 376/2008 stosuje się odpowiednio, nie naruszając przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I część E jest wydrukowany lub naniesiony przy pomocy pieczęci w polu w lewej górnej części świadectwa.

Skreśla się pola 7 i 8 świadectwa.

4. We wniosku o wydanie świadectwa pomocy oraz w świadectwie pomocy, w polu 20 znajduje się jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część F oraz jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część G.

5. W polu 12 świadectw pomocy wpisuje się ostatni dzień okresu ważności.

6. Wysokość stosowanej kwoty pomocy jest równa wysokości kwoty pomocy obowiązującej w dniu złożenia wniosku o świadectwo pomocy.

7. Świadectwa pomocy wydawane są przez właściwy organ na wniosek zainteresowanych stron, w granicach przewidzianych w prognozowanych bilansach dostaw.

SEKCJA 4

Przepisy wspólne

Artykuł 6

Przeniesienie korzyści na użytkownika końcowego

Do celów art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 228/2013 właściwe organy wprowadzają wszelkie niezbędne środki mające na celu kontrolę przenoszenia korzyści na użytkownika końcowego. Mogą one przy tym oceniać marże handlowe i ceny stosowane przez poszczególne zainteresowane podmioty.

O środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, a w szczególności o elementach kontroli mających na celu stwierdzenie przeniesienia korzyści, jak również o wszelkich wprowadzonych zmianach, informuje się Komisję w ramach rocznych sprawozdań z realizacji, o których mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 228/2013.

Artykuł 7

Rejestr podmiotów gospodarczych

1. Aby móc ubiegać się o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 12 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 228/2013, podmioty gospodarcze zobowiązują się:

- a) udostępniać na żądanie właściwych organów wszelkie istotne informacje na temat prowadzonej działalności handlowej, zwłaszcza w odniesieniu do stosowanych cen i marż zysku;
- b) działać wyłącznie we własnym imieniu i na własny rachunek;
- c) składać wnioski o pozwolenia i świadectwa proporcjonalne do faktycznych możliwości zbytu odnośnych produktów, uzasadnionych na podstawie obiektywnie stwierdzonych elementów;
- d) powstrzymać się od działań mogących powodować sztuczne niedobory produktów i od wprowadzania do obrotu produktów, którymi dysponują, po sztucznie zaniżonych cenach;
- e) wykazać w sposób satysfakcjonujący dla właściwych organów, że przy zbywaniu produktów rolnych w danym regionie najbardziej oddalonym korzyści przenoszone są na użytkowników końcowych.

2. Podmioty gospodarcze planujące wysyłkę lub wywóz nieprzetworzonych, przetworzonych lub zapakowanych produktów na podstawie warunków, o których mowa w art. 13, zgłaszają taki zamiar w chwili składania wniosków o wpis do rejestru lub później, w stosownych przypadkach podając lokalizację zakładu pakującego.

3. Przetwórcy planujący wywóz lub wysyłkę przetworzonych produktów na podstawie warunków, o których mowa w art. 13 lub 15, zgłaszają taki zamiar w chwili składania wniosków o wpis do rejestru lub później, w stosownych przypadkach podając lokalizację zakładu przetwórczego oraz analityczny wykaz przetwarzanych produktów.

Artykuł 8

Dokumenty okazywane przez podmioty gospodarcze oraz ważność pozwoleń i świadectw

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 2 ust. 5, art. 3 ust. 6, art. 5 ust. 7 oraz art. 11 i 12 właściwe organy przyjmują wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz, świadectw zwolnienia lub świadectw pomocy, składane przez podmioty gospodarcze dla każdej partii towaru, pod warunkiem że są do nich dołączone oryginały lub uwierzytelnione odpisy faktur zakupu, jak również oryginały lub uwierzytelnione odpisy następujących dokumentów:

a) w odniesieniu do pozwolenia na przywóz lub świadectwa zwolnienia:

- (i) konosament, lotniczy list przewozowy lub dokument transportu kombinowanego;
- (ii) świadectwo pochodzenia dla produktów pochodzących z państw trzecich;

b) w odniesieniu do świadectwa pomocy:

- (i) dokument T2L lub dokument T2LF, zgodnie z warunkami art. 315 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾; lub
- (ii) zgłoszenie typu CO, jak określono w art. 786 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia i w tytule II pole 1 w załączniku 38 do tego rozporządzenia.

Powyższe dokumenty można przysyłać w formie wiadomości elektronicznych. W przypadku gdy właściwy organ dokonujący weryfikacji nie ma dostępu do systemu informatycznego do zarządzania i tworzenia takich dokumentów elektronicznych, zastępuje się je wydrukami, należycie poświadczonymi za zgodność z oryginałami.

Faktura zakupu, konosament lub lotniczy list przewozowy są wystawiane na nazwisko wnioskodawcy.

2. Okres ważności pozwoleń i świadectw ustala się w oparciu o czas transportu. W szczególnych przypadkach, jeśli transport opóźniają poważne i nieprzewidziane przeszkody, okres ten może zostać przedłużony przez właściwy organ, nie może on jednak przekraczać dwóch miesięcy, licząc od daty wystawienia pozwolenia lub świadectwa.

Artykuł 9

Okazywanie pozwoleń, świadectw i towarów

1. W przypadku produktów objętych szczególnym systemem dostaw pozwolenia na przywóz, świadectwa zwolnienia i świadectwa pomocy przedstawia się organom celnym, w celu dopełnienia formalności celnych, nie później niż w ciągu 15 dni roboczych od daty zezwolenia na rozładunek towarów. Właściwe organy mogą skrócić ten termin.

W przypadku produktów poddanych uszlachetnieniu czynnemu lub składowaniu celnemu na Azorach, Maderze i Wyspach Kanaryjskich, a następnie wprowadzonych tam do swobodnego obrotu, maksymalny okres 15 dni rozpoczyna się w dniu złożenia wniosku o wydanie pozwolenia lub świadectwa, określonych w akapicie pierwszym.

2. Towary przedstawia się luzem lub w osobnych partiach, zgodnie z okazywanym pozwoleniem lub świadectwem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

Pozwolenia i świadectwa wykorzystywane są w ramach pojedynczej operacji dopiero po dopełnieniu formalności celnych.

Artykuł 10

Jakość produktów

Zgodność produktów z wymogami, o których mowa w art. 10 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 228/2013, sprawdzana jest najpóźniej na etapie pierwszego wprowadzenia ich do obrotu, zgodnie z obowiązującymi w Unii normami i praktykami.

W przypadku stwierdzenia, że produkt nie spełnia wymogów ustanowionych w art. 10 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 228/2013, traci on uprawnienia wynikające ze szczególnego systemu dostaw, a odpowiednie ilości włącza się z powrotem do prognozowanego bilansu dostaw. Jeśli przyznano pomoc zgodnie z art. 5 niniejszego rozporządzenia, jest ona zwracana. Jeżeli dokonano przywozu zgodnie z art. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, uiszcza się należności celne przywózowe, chyba że zainteresowana strona przedstawi dowód, że produkty zostały ponownie wywiezione lub zniszczone.

Artykuł 11

Znaczący wzrost liczby wniosków o wydanie pozwoleń i świadectw

1. Jeżeli stan realizacji prognozowanego bilansu dostaw wskazuje na znaczący wzrost liczby wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz, świadectw zwolnienia lub świadectw pomocy dotyczących danego produktu, co mogłoby przeszkodzić w osiągnięciu jednego lub większej liczby celów szczególnego systemu dostaw, po konsultacji z zainteresowanymi organami państwo członkowskie wprowadza wszelkie niezbędne środki celem zapewnienia dostaw produktów pierwszej potrzeby do danego regionu najbardziej oddalonego, uwzględniając dostępne dostawy oraz potrzeby sektorów priorytetowych.

2. Jeżeli, po konsultacji z zainteresowanymi organami, państwo członkowskie podejmie decyzję o zastosowaniu ograniczenia ilości wydawanych pozwoleń i świadectw, właściwe organy stosują jednolitą obniżkę procentową w odniesieniu do wszystkich złożonych wniosków.

Artykuł 12

Ustalanie maksymalnej ilości na jeden wniosek o wydanie pozwolenia lub świadectwa

Na tyle, na ile jest to absolutnie niezbędne celem uniknięcia zakłóceń na rynku danego regionu najbardziej oddalonego lub działań spekulacyjnych mogących poważnie zaszkodzić sprawnemu funkcjonowaniu szczególnego systemu dostaw, właściwe organy mogą ustalić maksymalną ilość przyznawaną na jeden wniosek o wydanie pozwolenia lub świadectwa.

Właściwe organy niezwłocznie powiadamiają Komisję o przypadkach zastosowania niniejszego artykułu.

Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, składa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

SEKCJA 5

Wywóz i wysyłka

Artykuł 13

Warunki wywozu i wysyłki

1. Wywóz i wysyłka produktów nieprzetworzonych, objętych szczególnym systemem dostaw, bądź produktów zapakowanych lub przetworzonych, zawierających produkty objęte szczególnym systemem dostaw, odbywają się na warunkach określonych w ust. 2–6.

2. W odniesieniu do produktów wywożonych pole 44 zgłoszenia wywozowego zawiera jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część H.

3. Ilości produktów zwolnione z należności celnych przywozowych, które są wywożone, wprowadza się ponownie do prognozowanego bilansu dostaw.

Produkty te nie kwalifikują się do refundacji wywozowej.

4. Ilości produktów, które zostały objęte zwolnieniem z należności celnych przywozowych oraz które są wysyłane, wprowadza się ponownie do prognozowanego bilansu dostaw, a należności celne przywozowe *erga omnes* obowiązujące w dniu przywozu są uiszczane przez wysyłającego najpóźniej podczas wysyłki.

Produkty te nie mogą być przedmiotem wysyłki do momentu uiszczenia opłaty, o której mowa w akapicie pierwszym.

W przypadkach gdy określenie dnia przywozu nie jest możliwe, produkty uważa się za przywiezione w dniu, w którym należności celne przywozowe *erga omnes* osiągnęły najwyższy poziom w okresie sześciu miesięcy poprzedzających dzień wysyłki.

5. Ilości produktów, na które przyznano pomoc, a które są wywożone bądź wysyłane, ponownie wlicza się do prognozowanego bilansu dostaw, natomiast eksporter bądź wysyłający zwraca otrzymaną pomoc najpóźniej w momencie wywozu lub wysyłki.

Produktów takich nie wywozi się ani nie wysyła do momentu dokonania zwrotu, o którym mowa w akapicie pierwszym.

W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie wysokości przyznanej pomocy, zakłada się, że produkty otrzymały najwyższą stawkę pomocy ustaloną przez Unię dla tego typu produktów w okresie sześciu miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na wywóz lub wysyłkę.

Produkty takie mogą zostać objęte refundacją wywozową, o ile spełniają kryteria przyznania tego rodzaju wsparcia.

6. Właściwe organy zezwalają na wywóz lub wysyłkę produktów przetworzonych innych niż te, o których mowa w ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu i w art. 15, wyłącznie w przypadkach, gdy eksporter zaświadczy, że odnośne produkty nie były objęte szczególnym systemem dostaw.

Właściwe organy zezwalają na ponowny wywóz lub ponowną wysyłkę produktów nieprzetworzonych lub produktów zapakowanych, innych niż te, o których mowa w ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu, wyłącznie w przypadkach, gdy eksporter zaświadczy, że odnośne produkty nie były objęte szczególnym systemem dostaw.

Właściwe organy przeprowadzają konieczne kontrole sprawdzające prawdziwość oświadczeń, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim oraz, w stosownych przypadkach, odzyskują przyznane korzyści.

Artykuł 14

Pozwolenia na wywóz i znaczący wzrost wywozu

1. Wywóz następujących produktów nie podlega obowiązkowi okazania pozwolenia na wywóz:

a) produkty, o których mowa w art. 13 ust. 3;

b) produkty, o których mowa w art. 13 ust. 5 i które nie kwalifikują się do refundacji wywozowej.

2. Jeżeli istnieje ryzyko, że regularne dostawy do regionów najbardziej oddalonych mogą być zagrożone przez znaczący wzrost wywozu produktów określonych w art. 13 ust. 1, właściwe organy mogą ograniczyć ilości w taki sposób, aby zagwarantować, że priorytetowe potrzeby w danych sektorach zostaną zaspokojone. Ograniczenia ilościowe nie mogą mieć charakteru dyskryminacyjnego.

Artykuł 15

Tradycyjny wywóz, wywóz w ramach handlu regionalnego oraz tradycyjna wysyłka produktów przetworzonych

1. Przetwórcy, którzy zadeklarowali, zgodnie z art. 7 ust. 3, zamiar wywozu w ramach tradycyjnych przepływów handlowych lub handlu regionalnego bądź wysyłki w ramach tradycyjnych przepływów handlowych, o których mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 228/2013, produktów przetworzonych zawierających surowce, które zostały objęte szczególnym systemem dostaw, mogą dokonywać takiego wywozu lub takiej wysyłki w granicach ilości rocznych określonych w załącznikach II–V do niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy udzielają koniecznych zezwoleń w taki sposób, aby mieć pewność, iż transakcje nie przekraczają odnośnych maksymalnych ilości rocznych.

Wykaz państw trzecich, o którym mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 228/2013, ustanowiony jest w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

W odniesieniu do wywozu w ramach handlu regionalnego eksporter przedkłada właściwym organom dokumenty przewidziane w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 612/2009 w terminie przewidzianym w art. 46 wymienionego rozporządzenia. W przypadku nieprzedłożenia tych dokumentów w przewidzianym terminie właściwe organy odzyskują korzyści przyznane w ramach szczególnego systemu dostaw.

2. Wywóz produktów, o których mowa w niniejszym artykule, nie podlega obowiązkowi okazywania pozwolenia na wywóz.

3. W odniesieniu do produktów wywożonych, o których mowa w niniejszym artykule, pole 44 zgłoszenia wywozowego zawiera jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część I.

SEKCJA 6

Zarządzanie, kontrola i monitorowanie

Artykuł 16

Kontrole

1. Kontrole administracyjne przywozu, wprowadzenia do obrotu, wywozu i wysyłki produktów rolnych są wyczerpujące i obejmują kontrole krzyżowe z dokumentami, o których mowa w art. 8 ust. 1.

2. Kontrole bezpośrednie przeprowadzane w danym regionie najbardziej oddalonym przy przywozie, wprowadzaniu do obrotu, wywozie i wysyłce produktów rolnych dotyczą reprezentatywnej próby co najmniej 5 % pozwoleń i świadectw okazywanych zgodnie z art. 9.

Do tych kontroli bezpośrednich stosuje się odpowiednio rozporządzenie Komisji (WE) nr 1276/2008 ⁽¹⁾.

W szczególnych przypadkach Komisja może zażądać objęcia kontrolami bezpośrednimi innego odsetka pozwoleń i świadectw.

Artykuł 17

Krajowe przepisy dotyczące zarządzania i monitorowania

Właściwe organy przyjmują dodatkowe przepisy konieczne do zarządzania szczególnym systemem dostaw i monitorowania go w czasie rzeczywistym.

Na żądanie Komisji właściwe organy powiadamiają ją o wszelkich środkach, które zamierzają wdrażać na podstawie akapitu pierwszego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1276/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie monitorowania na podstawie kontroli bezpośrednich wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty (Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 53).

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI WSPARCIA NA RZECZ LOKALNYCH PRODUKTÓW ROLNYCH

SEKCJA 1

Wnioski o przyznanie pomocy

Artykuł 18

Składanie wniosków

Wnioski o przyznanie pomocy na dany rok kalendarzowy składa się do urzędu wyznaczonego przez właściwe organy państwa członkowskiego, korzystając ze sporządzonych przez te organy wzorów i w określonych przez nie przedziałach czasowych. Odnośne przedziały czasowe są ustalane w taki sposób, aby możliwe było przeprowadzenie koniecznych kontroli na miejscu i trwają najdłużej do dnia 28 lutego następnego roku kalendarzowego.

Artykuł 19

Poprawianie oczywistych błędów

W przypadkach gdy po złożeniu wniosku o przyznanie pomocy właściwy organ stwierdzi oczywiste błędy we wniosku, wniosek można poprawić w każdej chwili.

Artykuł 20

Składanie wniosków po terminie

Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej i zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, złożenie wniosku po upływie terminu ustanowionego zgodnie z art. 18 wiąże się z obniżeniem pomocy, do której beneficjent byłby uprawniony, gdyby wniosek został złożony w terminie, o 1 % za każdy dzień roboczy zwłoki. Wnioski złożone po upływie 25 dni od daty wygaśnięcia terminu uznaje się za niedopuszczalne.

Artykuł 21

Wycofywanie wniosków o przyznanie pomocy

1. Wnioski o przyznanie pomocy można wycofywać w całości bądź w części w dowolnym momencie.

Jeżeli jednak właściwy organ powiadomił wnioskodawcę ubiegającego się o pomoc o nieprawidłowościach we wniosku lub przekazał wnioskodawcy powiadomienie o planowanej kontroli na miejscu i jeśli w wyniku takiej kontroli zostaną wykryte nieprawidłowości, nie można wycofać tych części wniosku, których nieprawidłowości dotyczą.

2. Wycofanie wniosku lub części wniosku na mocy ust. 1 oznacza powrót wnioskodawcy do sytuacji sprzed złożenia danego wniosku o przyznanie pomocy lub jego części.

SEKCJA 2

Kontrole

Artykuł 22

Zasady ogólne

Weryfikacji dokonuje się w drodze kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu.

Kontrole administracyjne mają charakter wyczerpujący i obejmują kontrole krzyżowe dotyczące m.in. danych ze zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, przewidzianego w tytule V rozdział II oraz art. 47, 61 i art. 102 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽¹⁾.

Na podstawie analizy ryzyka zgodnie z art. 24 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwe organy przeprowadzają wrywkowe kontrole na miejscu w odniesieniu do przynajmniej 5 % złożonych wniosków o przyznanie pomocy. Próba obejmuje ponadto przynajmniej 5 % kwoty, na którą opiewa pomoc.

We wszystkich uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie korzystają ze zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli.

Artykuł 23

Kontrole na miejscu

1. Kontrole na miejscu mają charakter niezapowiedziany. Można jednak wystosować uprzednie powiadomienie ograniczone do niezbędnego minimum, jeżeli nie zakłóci to celu kontroli. O planowanej kontroli powiadamia się z wyprzedzeniem do maksymalnie 48 godzin, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków.

2. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu przewidziane w niniejszej sekcji przeprowadza się w powiązaniu z ewentualnymi innymi kontrolami przewidzianymi w przepisach Unii.

3. Jeżeli wnioskodawcy ubiegający się o pomoc lub ich przedstawiciele uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli na miejscu, odrzuca się ich wniosek lub wnioski o przyznanie pomocy.

Artykuł 24

Wybór wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu

1. Właściwe organy dokonują wyboru wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu na podstawie analizy ryzyka i reprezentatywności złożonych wniosków o przyznanie pomocy. W analizie ryzyka uwzględnia się poniższe czynniki:

- kwotę pomocy;
- liczbę działek rolnych, obszar i liczbę zwierząt objętych wnioskiem lub wyprodukowane, przewiezione, przetworzone lub wprowadzone do obrotu ilości;
- zmiany w porównaniu z rokiem poprzednim;
- ustalenia wynikające z kontroli przeprowadzonych w latach ubiegłych;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

e) inne elementy określone przez państwa członkowskie.

Aby przebadana próba była reprezentatywna, państwa członkowskie wybierają losowo 20–25 % minimalnej liczby wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu.

2. Właściwy organ rejestruje powody wyboru każdego z wnioskodawców ubiegających się o pomoc do kontroli na miejscu. Inspektor prowadzący kontrolę na miejscu informowany jest o tych powodach przed rozpoczęciem kontroli.

Artykuł 25

Sprawozdanie z kontroli

1. Każda kontrola na miejscu jest przedmiotem sprawozdania z kontroli zawierającego szczegółowe informacje na temat przeprowadzonej kontroli. Sprawozdanie to określa w szczególności:

- poddane kontroli programy pomocy i wnioski o przyznanie pomocy;
- obecne osoby;
- poddane kontroli działki rolne, działki rolne na których dokonano pomiarów, wyniki pomiarów w stosunku do każdej mierzonej działki i zastosowane metody pomiarów;
- liczbę i rodzaj zwierząt, których obecność stwierdzono oraz, w stosownych przypadkach, numery kolczyków identyfikacyjnych, wpisów do rejestru i skomputeryzowanej bazy danych bydła oraz wszystkie inne skontrolowane dokumenty potwierdzające, wyniki kontroli, a także, w stosownych przypadkach, szczególne uwagi odnoszące się do poszczególnych zwierząt lub ich kodów identyfikacyjnych;
- skontrolowane ilości wyprodukowane, przewiezione, przetworzone lub wprowadzone do obrotu;
- czy wnioskodawca ubiegający się o pomoc został powiadomiony o wizycie, a jeżeli tak, to z jakim wyprzedzeniem;
- wszelkie dalsze zastosowane środki kontrolne.

2. Wnioskodawcy ubiegający się o pomoc lub ich przedstawiciele mają możliwość podpisania odpowiedniego sprawozdania w celu potwierdzenia swojej obecności w czasie kontroli oraz dodania do niego uwag. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wnioskodawca ubiegający się o pomoc otrzymuje egzemplarz sprawozdania z kontroli.

W przypadku kontroli na miejscu przy zastosowaniu teledetekcji państwa członkowskie nie mają obowiązku umożliwiania wnioskodawcom ubiegającym się o pomoc lub ich przedstawicielom podpisywania sprawozdań z kontroli, o ile takie kontrole nie wykazały nieprawidłowości.

SEKCJA 3

Obniżki i wykluczenia oraz płatności nienależne

Artykuł 26

Obniżki i wykluczenia

W przypadku rozbieżności pomiędzy informacjami podanymi we wnioskach o przyznanie pomocy a ustaleniami wynikającymi z kontroli, przewidzianych w sekcji 2, państwo członkowskie stosuje obniżki kwot pomocy i wykluczenia. Przedmiotowe obniżki i wykluczenia są skuteczne, proporcjonalne i odstraszaające.

Artykuł 27

Wyjątki od stosowania obniżek i wykluczeń

1. Obniżki i wykluczenia przewidziane w art. 26 nie mają zastosowania w przypadku, gdy wnioskodawca ubiegający się o pomoc przedłożył poprawne informacje co do stanu faktycznego lub może w inny sposób wykazać, że nieprawidłowości powstały bez jego winy.

2. Obniżki i wykluczenia nie mają zastosowania do tych części wniosków o przyznanie pomocy, co do których wnioskodawca ubiegający się o pomoc poinformował na piśmie właściwy organ o nieprawidłowościach zaistniałych przed złożeniem wniosku lub po nim, pod warunkiem że właściwy organ nie poinformował wcześniej wnioskodawcy ubiegającego się o pomoc o planowanej kontroli na miejscu lub o nieprawidłowościach w danym wniosku.

Wniosek poprawia się na podstawie informacji udzielonych przez wnioskodawcę ubiegającego się o pomoc zgodnie z akapitem pierwszym, tak by odpowiadał realnej sytuacji.

Artykuł 28

Odzyskiwanie nienależnych wypłat oraz kary

1. W przypadku wypłat nienależnych stosuje się odpowiednio art. 80 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 ⁽¹⁾.

2. Jeżeli nienależnych wypłat dokonano na skutek fałszywych deklaracji lub przedstawienia fałszywych dokumentów bądź poważnego zaniedbania ze strony wnioskodawcy ubiegającego się o pomoc, stosuje się kary w wysokości nienależnie wypłaconych kwot wraz z odsetkami naliczonymi zgodnie z art. 80 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

Artykuł 29

Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne

W przypadkach działania siły wyższej lub wystąpienia okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, stosuje się odpowiednio art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 65).

ROZDZIAŁ III

ŚRODKI UZUPEŁNIAJĄCE

SEKCJA 1

Logo

Artykuł 30

Kontrola warunków stosowania logo

Właściwe organy okresowo sprawdzają, czy zatwierdzone podmioty przestrzegają warunków stosowania logo, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 179/2014 oraz zobowiązań przewidzianych w art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia delegowanego.

Właściwe organy mogą zlecić przeprowadzenie tych kontroli wyznaczonym do tego instytucjom, posiadającym odpowiednie kompetencje techniczne i wymaganą bezstronność. W takich przypadkach wspomniane instytucje sporządzają okresowo sprawozdanie na temat przeprowadzonych kontroli.

Artykuł 31

Nieprawne stosowanie logo i promowanie logo

Państwa członkowskie stosują właściwe istniejące przepisy krajowe, aby zapobiegać nieprawemu posługiwaniu się logo, oraz w stosownych przypadkach karać za nie lub też wprowadzają w tym celu odpowiednie środki. Na żądanie Komisji państwa członkowskie powiadamiają ją o środkach, jakie stosują.

Państwa członkowskie zapewniają właściwą reklamę logo oraz produktów, w odniesieniu do których można je stosować.

Artykuł 32

Środki krajowe

1. Właściwe organy wprowadzają wszelkie dodatkowe środki administracyjne niezbędne do zarządzania systemem logo. Środki te mogą obejmować w szczególności pobieranie od zatwierdzonych podmiotów opłat na pokrycie kosztów druku logo oraz kosztów administracyjnych i kosztów kontroli.

2. Na żądanie Komisji właściwe organy powiadamiają ją o służbach lub, w zależności od przypadku, o instytucjach odpowiedzialnych za zatwierdzanie przewidziane w art. 6 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 179/2014 i przeprowadzanie kontroli wymaganych na mocy niniejszej sekcji, jak również o dodatkowych środkach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Właściwe organy powiadamiają Komisję o każdym udzieleniu zezwolenia na korzystanie z logo, wskazując nazwę i siedzibę danego producenta, produkty objęte zezwoleniem i okres, na jaki je wydano.

Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, składa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

SEKCJA 2

Produkty zwierzęce

Artykuł 33

Chów zwierząt gospodarskich

1. Przywóz młodego bydła płci męskiej pochodzącego z państw trzecich, objętego kodami CN 0102 29 05, 0102 29 29 lub 0102 29 49 i przeznaczonego do opasu i spożycia we francuskich departamentach zamorskich lub na Maderze nie podlega należnościom celnym, dopóki pogłowie lokalnego młodego bydła płci męskiej nie osiągnie poziomu wystarczającego do utrzymania i rozwoju lokalnej produkcji wołowiny i cielęciny.

2. W celu skorzystania ze zwolnienia przewidzianego w ust. 1 importer lub wnioskodawca wykazuje, że spełnia warunki określone w art. 8 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 179/2014, przedkładając następujące dokumenty:

- a) pisemne oświadczenie sporządzone w momencie przybycia zwierząt do francuskich departamentów zamorskich lub na Maderę, zgodnie z którym zwierzęta są przeznaczone do opasu na miejscu przez okres co najmniej 120 dni od dnia ich faktycznego przybycia, a następnie do spożycia na miejscu;
- b) składane w momencie przybycia zwierząt pisemne zobowiązanie do powiadomienia właściwych organów w terminie jednego miesiąca od daty przybycia zwierząt o gospodarstwie lub gospodarstwach, w których będzie prowadzony ich opas.

SEKCJA 3

Przywóz tytoniu na wyspy kanaryjskie

Artykuł 34

Zwolnienie tytoniu z należności celnych

1. Roczny okres do obliczenia maksymalnej rocznej ilości tytoniu, która miałyby zostać zwolniona z należności celnych przywozowych przy bezpośrednim przywozie na Wyspy Kanaryjskie, o której mowa w art. 29 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (UE) nr 228/2013 zaczyna się dnia 1 stycznia każdego roku i kończy dnia 31 grudnia tego samego roku.

2. Ilości surowca tytoniowego i częściowo przetworzonego tytoniu, o których mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 228/2013, są przeliczane na ilości surowca tytoniowego odżyłowanego na podstawie współczynnika równoważności dla danych produktów określonego w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Warunki zwolnienia

1. Przywóz produktów wymienionych w załączniku VII wymaga okazania świadectwa zwolnienia. Pole 20 we wnioskach o świadectwo i w świadectwach zawiera jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część J.

O ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej, stosuje się odpowiednio art. 3, 7–10, 12 i 16 niniejszego rozporządzenia, art. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 179/2014 i art. 12 ust. 2 oraz art. 18 rozporządzenia (UE) nr 228/2013.

2. Właściwe organy dopilnowują, by produkty wymienione w załączniku VII były wykorzystywane zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii, w szczególności z przepisami art. 291–300 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 36

Wyplata pomocy

Po sprawdzeniu wniosków o przyznanie pomocy i odpowiednich dokumentów potwierdzających oraz po obliczeniu kwot, które należy przyznać w ramach programów POSEI, o których mowa w rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 228/2013, właściwe organy dokonują wypłaty pomocy z tytułu danego roku kalendarzowego:

- a) w odniesieniu do szczególnego systemu dostaw, do środków związanych z przywozem i dostawami żywych zwierząt oraz do środków, o których mowa w art. 9 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 179/2014 – przez cały rok;
- b) w odniesieniu do płatności bezpośrednich – zgodnie z art. 75 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;
- c) w odniesieniu do innych płatności – w okresie od dnia 16 października bieżącego roku do dnia 30 czerwca roku następnego.

Artykuł 37

Wskaźniki efektywności

Każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji w odniesieniu do każdego z ich regionów najbardziej oddalonych, co najmniej dane w zakresie wskaźników efektywności określonych w załączniku VIII.

Dane te są przekazywane w kontekście rocznego sprawozdania z realizacji, o którym mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 228/2013.

Artykuł 38

Powiadomienia

1. W odniesieniu do szczególnego systemu dostaw właściwe organy przesyłają Komisji, nie później niż ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału, następujące dostępne na dany dzień informacje dotyczące operacji przeprowadzonych w poprzednich miesiącach w odniesieniu do bilansu dostaw roku kalendarzowego odniesienia, w podziale na produkty, kody CN oraz, w stosownych przypadkach, miejsca przeznaczenia poszczególnych produktów:

- a) ilości produktów ze wskazaniem miejsca pochodzenia (przywóz z państw trzecich lub wysyłka z Unii);
- b) kwotę pomocy oraz faktycznie poniesione wydatki w rozbiciu na produkty i, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do konkretnego miejsca przeznaczenia;

- c) ilości, w stosunku do których pozwolenia i świadectwa nie zostały wykorzystane, z podziałem na kategorie pozwoleń lub świadectw;
- d) wszelkie ilości powrotnie wywiezione lub wysłane zgodnie z art. 13 oraz jednostkowe i całkowite odzyskane kwoty pomocy;
- e) wszelkie ilości powrotnie wywiezione lub wysłane po przetworzeniu, zgodnie z art. 15;
- f) przesunięcia w obrębie łącznej ilości w odniesieniu do danej kategorii produktów oraz zmiany prognozowanych bilansów dostaw wprowadzone w danym okresie;
- g) dostępne saldo i procent wykorzystania.

Dane, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazuje się w oparciu o wykorzystane pozwolenia i świadectwa. Ostateczne dane odnoszące się do bilansu dostaw każdego roku kalendarzowego przekazuje się Komisji najpóźniej do dnia 31 maja następnego roku.

2. W odniesieniu do wspierania lokalnej produkcji państwa członkowskie przekazuje Komisji informacje o:

- a) otrzymanych wnioskach o przyznanie pomocy i kwotach odpowiadających poprzedniemu rokowi kalendarzowemu – w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku;
- b) ostatecznie zakwalifikowanych wnioskach o przyznanie pomocy i kwotach odpowiadających poprzedniemu rokowi kalendarzowemu – w terminie do dnia 31 lipca każdego roku.

3. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, przekazuje się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

4. Powiadomienia, o których mowa w art. 23 ust. 3 i art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 228/2013, przekazuje się również zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

Artykuł 39

Sprawozdanie

1. Sprawozdanie przewidziane w art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 228/2013 zawiera m.in.:

- a) informacje o wszelkich znaczących zmianach dotyczących sytuacji społeczno-gospodarczej i sytuacji w rolnictwie;
- b) streszczenie dostępnych danych fizycznych i finansowych dotyczących realizacji każdego środka, poparte analizą tych danych, oraz, w stosownych przypadkach, opisem i analizą sektora gospodarki, którego dotyczy dany środek;
- c) informacje o stanie zaawansowania działań i priorytetów w stosunku do ich celów ogólnych i szczegółowych w dniu przedstawienia sprawozdania, przy użyciu wskaźników ilościowych;
- d) syntetyczne przedstawienie ważnych problemów napotkanych podczas zarządzania środkami i ich realizacji;

e) ocenę wyników wszystkich środków przy uwzględnieniu ich wzajemnych zależności;

f) w odniesieniu do szczególnego systemu dostaw:

(i) dane i analizę dotyczącą tendencji cenowych oraz sposobu przenoszenia korzyści, jak również informacje o wprowadzonych środkach i kontrolach przeprowadzonych w celu zapewnienia przekazania korzyści zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia;

(ii) uwzględniając inne istniejące rodzaje pomocy, analizę proporcjonalności pomocy w stosunku do dodatkowych kosztów związanych z transportem do regionów najbardziej oddalonych i do cen stosowanych przy wywozie do państw trzecich oraz – w odniesieniu do produktów przeznaczonych do przetworzenia lub wykorzystania jako środki produkcji rolnej – do kosztów dodatkowych związanych z wyspiarskim charakterem i peryferyjnością;

g) stopień realizacji celów poszczególnych środków przewidzianych w programie, mierzony za pomocą obiektywnych wskaźników;

h) dane dotyczące rocznego bilansu dostaw dla danego regionu, m.in. jeśli chodzi o spożycie, rozwój pogłowia, produkcję i handel;

i) dane dotyczące faktycznie przyznanych kwot na realizację działań prowadzonych w ramach programu na podstawie kryteriów określonych przez państwa członkowskie, takich jak np. liczba kwalifikowalnych producentów, liczba zwierząt objętych płatnościami, powierzchnia obszarów kwalifikujących się do pomocy lub liczba branych pod uwagę gospodarstw;

j) dane dotyczące realizacji finansowej każdego z działań w ramach programu;

k) dane statystyczne dotyczące kontroli przeprowadzonych przez właściwe organy i wszelkich nałożonych kar;

l) uwagi państwa członkowskiego dotyczące realizacji programu;

m) roczne dane dotyczące wskaźników efektywności, o których mowa w art. 37 niniejszego rozporządzenia.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, przedkłada się Komisji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

Artykuł 40

Zmiany programów

1. Zmiany, które mają być wprowadzone do każdego programu POSEI, przedkłada się Komisji do zatwierdzenia wraz z należyтым uzasadnieniem, zawierającym w szczególności następujące informacje:

a) przyczyny ewentualnych trudności we wdrażaniu, uzasadniające zmianę programu;

b) oczekiwane skutki zmiany;

c) wpływ na finansowanie i kontrolę zobowiązań.

Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności państwa członkowskie składają wnioski w sprawie zmian w programach nie częściej niż raz w roku kalendarzowym w odniesieniu do danego programu. Wnioski w sprawie zmian wpływają do Komisji najpóźniej dnia 30 września każdego roku.

Jeżeli Komisja nie przedstawi zastrzeżeń do proponowanych zmian, przedmiotowe zmiany stosuje się od dnia 1 stycznia roku następującego po roku ich zgłoszenia.

Zmiany takie można stosować wcześniej, o ile przed upływem terminu wymienionego w akapicie trzecim Komisja poinformuje państwo członkowskie na piśmie, że zgłoszona zmiana jest zgodna z przepisami Unii.

Jeżeli zmiana będąca przedmiotem powiadomienia nie jest zgodna z przepisami Unii, Komisja informuje państwo członkowskie przed upływem terminu wymienionego w akapicie trzecim, że zgłoszona zmiana nie obowiązuje do chwili przedstawienia Komisji zmiany, którą będzie można uznać za zgodną z przepisami.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Komisja ocenia osobno poszczególne zmiany proponowane przez państwa członkowskie i podejmuje decyzje o ich zatwierdzeniu najpóźniej w terminie czterech miesięcy od ich przedłożenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 228/2013, w przypadku następujących zmian:

- a) przystąpienia nowego regionu najbardziej oddalonego;
- b) wprowadzenia do ogólnego programu nowych grup produktów, które mają być wspierane w ramach szczególnego systemu dostaw, lub nowych środków na rzecz lokalnej produkcji rolnej; oraz
- c) zwiększenia już zatwierdzonej jednostkowej kwoty wsparcia w odniesieniu do każdego istniejącego środka o więcej niż 50 % kwoty obowiązującej w momencie złożenia wniosku w sprawie zmiany.

Bez uszczerbku dla procedury określonej w ust. 1 państwa członkowskie mogą przedkładać wnioski w sprawie zmian przewidzianych w niniejszym ustępie raz na rok kalendarzowy w odniesieniu do danego programu. Wnioski w sprawie zmian, o których mowa w niniejszym ustępie, wpływają do Komisji nie później niż do dnia 31 lipca roku poprzedzającego ich wejście w życie.

Zatwierdzone w ten sposób zmiany stosuje się od dnia 1 stycznia roku następującego po roku przedstawienia wniosku w sprawie zmiany lub od daty wyraźnie wskazanej w decyzji zatwierdzającej.

3. Państwa członkowskie są uprawnione do wprowadzania poniższych zmian z pominięciem procedury określonej w ust. 1, o ile Komisja została o nich poinformowana:

- a) w odniesieniu do prognozowanych bilansów dostaw – zmian poziomu każdej pomocy w granicach 20 % lub zmian ilości produktów objętych bilansem dostaw oraz, w związku z tym, zmian całkowitej kwoty pomocy przyznanej na wsparcie każdej linii produktów;
- b) w odniesieniu do wszystkich środków — zwiększenia lub zmniejszenia, w granicach 20 %, przydziału finansowego przeznaczonego na każdy środek pomocy indywidualnej, bez uszczerbku dla państw finansowych przewidzianych w art. 30 rozporządzenia (UE) nr 228/2013, pod warunkiem że takie dostosowania zostaną zgłoszone nie później niż dnia 30 kwietnia roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy zmiana przydzielonych środków finansowych; oraz
- c) zmian wynikających ze zmian kodów i opisów określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾ wykorzystywanych do identyfikacji produktów korzystających z pomocy, o ile zmiany te nie wiążą się ze zmianą samych produktów.

4. Zmiany, o których mowa w ust. 3, wchodzą w życie nie wcześniej niż z dniem otrzymania ich przez Komisję. Są one należycie wyjaśnione i poparte uzasadnieniem i mogą być wprowadzane tylko raz do roku, z wyjątkiem następujących przypadków:

- a) działania siły wyższej lub zaistnienia wyjątkowych okoliczności;
- b) zmian dotyczących ilości produktów objętych systemem dostaw;
- c) zmian wynikających ze zmian kodów i opisów określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 2658/87.

5. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

- a) „środek” oznacza zgrupowanie systemów pomocy oraz działań niezbędnych do osiągnięcia jednego lub większej liczby celów programu, stanowiące linię budżetową, pulę środków finansowych dla której określono w tabeli finansowania, o której mowa w art. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 228/2013;
- b) „grupa produktów” oznacza wszystkie produkty, dla których pierwsze dwie cyfry kodu CN są jednakowe, jak określono w rozporządzeniu (EWG) nr 2658/87.

6. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, przekazuje się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Artykuł 41**Zmniejszanie zaliczek**

Bez uszczerbku dla ogólnych zasad dyscypliny budżetowej, jeżeli informacje przekazane Komisji przez państwa członkowskie na mocy art. 38 i 39 są niekompletne lub jeżeli został przekroczony termin ich przekazania, Komisja może dokonać czasowego i ryczałtowego zmniejszenia zaliczek przekazywanych na konto wydatków rolniczych.

Artykuł 42**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Część A

Zapisy, o których mowa w art. 2 ust. 3:

— w języku bułgarskim, jeden z następujących zapisów:

- „продукти за директна консумация“
- „продукти за преработвателната и/или опаковъчната промишленост“
- „продукти, предназначени за използване като производствени ресурси за селското стопанство“
- „рода на едрия рогат добитък, внасяни за угояване“

— w języku hiszpańskim, jeden z następujących zapisów:

- «Productos destinados al consumo directo»
- «Productos destinados a la industria de transformación o acondicionamiento»
- «Productos destinados a ser utilizados como insumos agrarios»
- «Animales importados de la especie bovina, destinados al engorde»

— w języku czeskim, jeden z następujących zapisów:

- „produkty pro přímou spotřebu“
- „produkty pro zpracovatelský a/nebo balicí průmysl“
- „produkty určené pro použití jako zemědělské vstupy“
- „dovezený skot pro výkrm“

— w języku duńskim, jeden z następujących zapisów:

- »produkter til direkte konsum«
- »produkter til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien«
- »produkter, der skal anvendes som rå- og hjælpestoffer«
- »importeret kvæg til opfedning«

— w języku niemieckim, jeden z następujących zapisów:

- „Erzeugnisse für den direkten Verbrauch“
- „Erzeugnisse für die Verarbeitungs- bzw. Verpackungsindustrie“
- „zur Verwendung als landwirtschaftliche Betriebsstoffe bestimmte Erzeugnisse“
- „zur Mast eingeführte Rinder“

— w języku estońskim, jeden z następujących zapisów:

- „otsetarbimiseks ettenähtud tooted“
- „tooted töötlevale ja/või pakenditööstusele“
- „põllumajanduslikuks tooraineks ettenähtud tooted“
- „imporditud nuumveised“

- w języku greckim, jeden z następujących zapisów:
  - «προϊόντα που προορίζονται για άμεση κατανάλωση»
  - «προϊόντα που προορίζονται για τις βιομηχανίες μεταποίησης ή/και συσκευασίας»
  - «προϊόντα που προορίζονται για χρήση ως γεωργικές εισροές»
  - «εισαγόμενα βοοειδή προς πάχυνση»
- w języku angielskim, jeden z następujących zapisów:
  - 'products for direct consumption'
  - 'products for the processing and/or packaging industry'
  - 'products intended for use as agricultural inputs'
  - 'bovine animals imported for fattening'
- w języku francuskim, jeden z następujących zapisów:
  - «produits destinés à la consommation directe»
  - «produits destinés aux industries de transformation et/ou de conditionnement»
  - «produits destinés à être utilisés comme intrants agricoles»
  - «animaux bovins pour l'engraissement importés»
- w języku chorwackim, jeden z następujących zapisów:
  - „proizvodi za izravnu potrošnju”
  - „proizvodi za prerađivačku industriju i/ili industriju ambalaže”
  - „proizvodi namijenjeni za uporabu kao faktori u poljoprivrednoj proizvodnji”
  - „životinje vrste goveda uvezene za tov”
- w języku włoskim, jeden z następujących zapisów:
  - «prodotti destinati al consumo diretto»
  - «prodotti destinati alle industrie di trasformazione e/o di condizionamento»
  - «prodotti destinati ad essere utilizzati come fattori di produzione agricoli»
  - «bovini destinati all'ingrasso importati»
- w języku łotewskim, jeden z następujących zapisów:
  - “tiešam patēriņam paredzēti produkti”
  - “produkti, kas paredzēti pārstrādei un/vai iesaiņošanai”
  - “produkti, kas ir lauksaimniecībā izmantojamās vielas”
  - “iēvesti liellopi nobarošanai”

- w języku litewskim, jeden z następujących zapisów:
  - „tiesiogiai vartoti skirti produktai“
  - „perdirbimo ir/arba pakavimo pramonei skirti produktai“
  - „produktai, skirti naudoti kaip žemės ūkio išteklių“
  - „importuojami galvijai, skirti penėjimui“
- w języku węgierskim, jeden z następujących zapisów:
  - „közvetlen fogyasztásra szánt termékek“
  - „a feldolgozó- és/vagy a csomagolóipar számára szánt termékek“
  - „mezőgazdasági inputanyagként felhasználandó termékek“
  - „importált, hizlalásra szánt szarvasmarhafélék“
- w języku maltańskim, jeden z następujących zapisów:
  - “prodotti maħsuba għall-konsum dirett”
  - “prodotti maħsuba għall-industriji tat-trasformazzjoni u/jew ta' l-imballaġġ”
  - “prodotti maħsuba għall-użu agrikolu”
  - “bhejjem ta' l-ifrat għat-tismin importati”
- w języku niderlandzkim, jeden z następujących zapisów:
  - „producten voor rechtstreekse consumptie”
  - „producten voor de verwerkende industrie en/of de verpakkingsindustrie”
  - „producten voor gebruik als landbouwproductiemiddel”
  - „ingevoerde mestrunderen”
- w języku polskim, jeden z następujących zapisów:
  - „produkty przeznaczone do bezpośredniego spożycia”
  - „produkty przeznaczone do przetworzenia i/lub opakowania”
  - „produkty przeznaczone do użycia jako nakłady rolnicze”
  - „bydło importowane przeznaczone do opasu”
- w języku portugalskim, jeden z następujących zapisów:
  - «produtos destinados ao consumo directo»
  - «produtos destinados às indústrias de transformação e/ou de acondicionamento»
  - «produtos destinados a ser utilizados como factores de produção agrícola»
  - «bovinos de engorda importados»

- w języku rumuńskim, jeden z następujących zapisów:
  - „produse destinate consumului direct”
  - „produse pentru industria prelucrătoare și/sau de ambalare”
  - „produse destinate a fi utilizate ca factori de producție agricolă”
  - „bovine importate pentru îngrășat”
- w języku słowackim, jeden z następujących zapisów:
  - „výrobky určené na priamu spotrebu“
  - „výrobky určené pre spracovateľský a/alebo baliarenský priemysel“
  - „výrobky určené na použitie ako poľnohospodárske vstupy“
  - „dovezený hovädzí dobytok určený na výkrm“
- w języku słoweńskim, jeden z następujących zapisów:
  - „proizvodi, namenjeni za neposredno prehrano“
  - „proizvodi, namenjeni predelovalni in/ali pakirni industriji“
  - „proizvodi, namenjeni za kmetijske vložke“
  - „uvoženo govedo za pitanje“
- w języku fińskim, jeden z następujących zapisów:
  - ”suoraan kulutukseen tarkoitettuja tuotteita”
  - ”jalostus- ja/tai pakkausteollisuuteen tarkoitettuja tuotteita”
  - ”maatalouden tuotantopanoksiksi tarkoitettuja tuotteita”
  - ”tuotuja lihotukseen tarkoitettuja nautoja”
- w języku szwedzkim, jeden z następujących zapisów:
  - ”produkter avsedda för direkt konsumtion”
  - ”produkter avsedda för bearbetning eller förpackning”
  - ”produkter avsedda att användas som insatsvaror i jordbruket”
  - ”importerade nötkreatur, avsedda för gödning”

Część B

Zapisy określone w art. 2 ust. 3 i art. 3 ust. 4:

- w języku bułgarskim: „освобождане от вносни мита” и „сертификат за използване в (име на най-отдалечения регион)”
- w języku hiszpańskim: «Exención de los derechos de importación» y «Certificado destinado a ser utilizado en [nombre de la región ultraperiférica]»
- w języku czeskim: „osvobození od dovozních cel” a „osvědčení pro použití v [název nejvzdálenějšího regionu]”
- w języku duńskim: »fritagelse for importtold» og »licensen skal anvendes i [fjernområdets navn]»

- w języku niemieckim: „Befreiung von den Einfuhrzöllen“ und „zu verwenden in [Name der Region in äußerster Randlage]“
- w języku estońskim: „imporditollimaksudest vabastatud” ja „[kus (äärepoolseima piirkonna nimi)] kasutamiseks ettenähtud litsents”
- w języku greckim: «απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς» και «πιστοποιητικό προς χρήση στην [όνομα της ιδιαίτερα απομακρυσμένης περιφέρειας]»
- w języku angielskim: ‘exemption from import duties’ and ‘certificate to be used in [name of the outermost region]’
- w języku francuskim: «exonération des droits à l’importation» et «certificat à utiliser dans [nom de la région ultrapériphérique]»
- w języku chorwackim: „izuzeće od uvoznih carina” i „potvrda koja se koristi u (ime najudaljenije regije)”
- w języku włoskim: «esenzione dai dazi all’importazione» e «titolo destinato a essere utilizzato in [nome della regione ultraperiferica]»
- w języku łotewskim: “atbrīvojums no ievadumtas nodokļa” un “sertifikāts jāizmanto [attālākā reģiona nosaukums]”
- w języku litewskim: „atleidimas nuo importo maitų“ ir „sertifikatas, skirtas naudoti [atokiausio regiono pavadinimas]“
- w języku węgierskim: „behozatali vám alóli mentesség” és „[a legkülső régió neve]-i felhasználásra szóló engedély”
- w języku maltańskim: “eżenzjoni tad-dazji fuq l-importazzjoni” u “ċertifikat għall-użi fi [isem ir-reġjun ultraperiferiku]”
- w języku niderlandzkim: „vrijstelling van invoerrechten” en „in [naam van het ultraperifere gebied] te gebruiken certificaat”
- w języku polskim: „zwolnienie z należności przywozowych” i „świadcstwo stosowane w [nazwa danego regionu najbardziej oddalonego]”
- w języku portugalskim: «isenção dos direitos de importação» e «certificado a utilizar em [nome da região ultraperiférica]»
- w języku rumuńskim: „scutire de taxe vamale la import” și „certificat pentru utilizare în (numele regiunii ultraperiferice)”
- w języku słowackim: „oslobodenie od dovozného cla“ a „osvedčenie určené na použitie v [názov najvzdialenejšieho regiónu]“
- w języku słoweńskim: „oprostitev uvoznih dajatev“ in „dovoljenje se uporabi v [ime najbolj oddaljene regije]“
- w języku fińskim: ”vapautettu tuontitulleista” ja ”(syryjäisimmän alueen nimi) käytettävä todistus”
- w języku szwedzkim: ”tullbefrielse” och ”intyg som skall användas i [randområdets namn]”

Część C

Zapisy, o których mowa w art. 3 ust. 3:

- w języku bułgarskim: „сертификат за освобождаване“
- w języku hiszpańskim: «Certificado de exención»
- w języku czeskim: „osvědčení o osvobození“
- w języku duńskim: »fritagelseslicens«
- w języku niemieckim: „Freistellungsbescheinigung“
- w języku estońskim: „vabastussertifikaat”
- w języku greckim: «πιστοποιητικό απαλλαγής»
- w języku angielskim: ‘exemption certificate’

- w języku francuskim: «certificat d'exonération»
- w języku chorwackim: „potvrda o izuzeću”
- w języku włoskim: «titolo di esenzione»
- w języku łotewskim: “atbrīvojuma apliecība”
- w języku litewskim: „atleidimo nuo importo muitų sertifikatas”
- w języku węgierskim: „mentesség bizonyítvány”
- w języku maltańskim: “ċertifikat ta' eżenzjoni”
- w języku niderlandzkim: „vrijstellingscertificaat”
- w języku polskim: „świadcstwo zwolnienia”
- w języku portugalskim: «certificado de isenção»
- w języku rumuńskim: „certificat de scutire”
- w języku słowackim: „osvedčenie o oslobodení od cla”
- w języku słoweńskim: „potrdilo o oprostitvi”
- w języku fińskim: ”vapautustodistus”
- w języku szwedzkim: ”intyg om tullbefrielse”

Część D

Zapisy, o których mowa w art. 3 ust. 4:

- w języku bułgarskim, jeden z następujących zapisów:
  - „продукти за преработвателната и/или опаковъчната промишленост”
  - „продукти за директна консумация”
  - „продукти, предназначени за използване като производствени ресурси за селското стопанство”
- w języku hiszpańskim, jeden z następujących zapisów:
  - «Productos destinados a la industria de transformación o acondicionamiento»
  - «Productos destinados al consumo directo»
  - «Productos destinados a ser utilizados como insumos agrarios»
- w języku czeskim, jeden z następujących zapisów:
  - „produkty pro zpracovatelský a/nebo balicí průmysl”
  - „produkty pro přímou spotřebu”
  - „produkty určené pro použití jako zemědělské vstupy”
- w języku duńskim, jeden z następujących zapisów:
  - »produkter til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien«
  - »produkter til direkte konsum«
  - »produkter, der skal anvendes som rå- og hjælpestoffer«

- w języku *niemieckim*, jeden z następujących zapisów:
  - „Erzeugnisse für die Verarbeitungs- bzw. Verpackungsindustrie“
  - „Erzeugnisse für den direkten Verbrauch“
  - „zur Verwendung als landwirtschaftliche Betriebsstoffe bestimmte Erzeugnisse“
- w języku *estońskim*, jeden z następujących zapisów:
  - „tooted töötlevale ja/või pakenditööstusele”
  - „otsetarbimiseks ettenähtud tooted”
  - „põllumajanduslikuks tooraineks ettenähtud tooted”
- w języku *greckim*, jeden z następujących zapisów:
  - «προϊόντα που προορίζονται για τις βιομηχανίες μεταποίησης ή/και συσκευασίας»
  - «προϊόντα που προορίζονται για άμεση κατανάλωση»
  - «προϊόντα που προορίζονται για χρήση ως γεωργικές εισροές»
- w języku *angielskim*, jeden z następujących zapisów:
  - ‘products for the processing and/or packaging industry’
  - ‘products for direct consumption’
  - ‘products intended for use as agricultural inputs’
- w języku *francuskim*, jeden z następujących zapisów:
  - «produits destinés aux industries de transformation et/ou de conditionnement»
  - «produits destinés à la consommation directe»
  - «produits destinés à être utilisés comme intrants agricoles»
- w języku *chorwackim*, jeden z następujących zapisów:
  - „proizvodi za prerađivačku industriju i/ili industriju ambalaže”
  - „proizvodi za izravnu potrošnju”
  - „proizvodi namijenjeni za uporabu kao faktori u poljoprivrednoj proizvodnji”
- w języku *włoskim*, jeden z następujących zapisów:
  - «prodotti destinati alle industrie di trasformazione e/o di condizionamento»
  - «prodotti destinati al consumo diretto»
  - «prodotti destinati ad essere utilizzati come fattori di produzione agricoli»
- w języku *łotewskim*, jeden z następujących zapisów:
  - “produkti, kas paredzēti pārstrādei un/vai iesaiņošanai”
  - “tiešām patēriņam paredzēti produkti”
  - “produkti, kas ir lauksaimniecībā izmantojamās vielas”

- w języku litewskim, jeden z następujących zapisów:
  - „perdirbimo ir/arba pakavimo pramonei skirti produktai“
  - „tiesiogiai vartoti skirti produktai“
  - „produktai, skirti naudoti kaip žemės ūkio ištekliai“
- w języku węgierskim, jeden z następujących zapisów:
  - „a feldolgozó- és/vagy a csomagolóipar számára szánt termék”
  - „közvetlen fogyasztásra szánt termék”
  - „mezőgazdasági inputanyagként felhasználandó termék”
- w języku maltańskim, jeden z następujących zapisów:
  - “prodotti maħsuba għall-industriji tat-trasformazzjoni u/jew ta' l-imballaġġ”
  - “prodotti maħsuba għall-konsum dirett”
  - “prodotti maħsuba għall-użu agrikolu”
- w języku niderlandzkim, jeden z następujących zapisów:
  - „producten voor de verwerkende industrie en/of de verpakkingsindustrie”
  - „producten voor rechtstreekse consumptie”
  - „producten voor gebruik als landbouwproductiemiddel”
- w języku polskim, jeden z następujących zapisów:
  - „produkty przeznaczone do przetworzenia i/lub opakowania”
  - „produkty przeznaczone do bezpośredniego spożycia”
  - „produkty przeznaczone do użycia jako nakłady rolnicze”
- w języku portugalskim, jeden z następujących zapisów:
  - «produtos destinados às indústrias de transformação e/ou de acondicionamento»
  - «produtos destinados ao consumo directo»
  - «produtos destinados a ser utilizados como factores de produção agrícola»
- w języku rumuńskim, jeden z następujących zapisów:
  - „produse pentru industria prelucrătoare și/sau de ambalare”
  - „produse destinate consumului direct”
  - „produse destinate a fi utilizate ca factori de producție agricolă”
- w języku słowackim, jeden z następujących zapisów:
  - „výrobky určené pre spracovateľský a/alebo baliarenský priemysel“
  - „výrobky určené na priamu spotrebu“
  - „výrobky určené na použitie ako poľnohospodárske vstupy“
- w języku słoweńskim, jeden z następujących zapisów:
  - „proizvodi, namenjeni predelovalni in/ali pakirni industriji“
  - „proizvodi, namenjeni za neposredno prehrano“
  - „proizvodi, namenjeni za kmetijske vložke“

- w języku fińskim, jeden z następujących zapisów:
  - "jalostus- ja/tai pakkausteollisuuteen tarkoitettuja tuotteita"
  - "suoraan kulutukseen tarkoitettuja tuotteita"
  - "maatalouden tuotantopanoksiksi tarkoitettuja tuotteita"
- w języku szwedzkim, jeden z następujących zapisów:
  - "produkter avsedda för bearbetning eller förpackning"
  - "produkter avsedda för direkt konsumtion"
  - "produkter avsedda att användas som insatsvaror i jordbruket"

Część E

Zapisy, o których mowa w art. 5 ust. 3:

- w języku bułgarskim: „сертификат за помощ“
- w języku hiszpańskim: «Certificado de ayuda»
- w języku czeskim: „osvědčení o podpoře“
- w języku duńskim: »støttelicens«
- w języku niemieckim: „Beihilfebescheinigung“
- w języku estońskim: „toetussertifikaat“
- w języku greckim: «πιστοποιητικό ενίσχυσης»
- w języku angielskim: 'aid certificate'
- w języku francuskim: «certificat aides»
- w języku chorwackim: „potvrda o potpori“
- w języku włoskim: «titolo di aiuto»
- w języku łotewskim: “atbalsta sertifikāts”
- w języku litewskim: „pagalbos sertifikatas“
- w języku węgierskim: „támogatási bizonyítvány”
- w języku maltańskim: “ċertifikat ta' l-għajjnuniet”
- w języku niderlandzkim: „steuncertificaat”
- w języku polskim: „świadcstwo pomocy”
- w języku portugalskim: «certificado de ajuda»
- w języku rumuńskim: „certificat pentru ajutoare”
- w języku słowackim: „osvedčenie o pomoci“
- w języku słoweńskim: „potrdilo o pomoči“
- w języku fińskim: ”tukitodistus”
- w języku szwedzkim: ”stödintyg”

Część F

Zapisy, o których mowa w art. 5 ust. 4:

- w języku *bułgarskim*, jeden z następujących zapisów:
  - „продукти за преработвателната и/или опаковъчната промишленост“
  - „продукти за директна консумация“
  - „продукти, предназначени за използване като производствени ресурси за селското стопанство“*
  - „живи животни за уговяване“
- w języku *hiszpańskim*, jeden z następujących zapisów:
  - «Productos destinados a la industria de transformación o acondicionamiento»
  - «Productos destinados al consumo directo»
  - «Productos destinados a ser utilizados como insumos agrarios»*
  - «Animales vivos destinados al engorde»
- w języku *czeskim*, jeden z następujących zapisów:
  - „produkty pro zpracovatelský a/nebo balicí průmysl“
  - „produkty pro přímou spotřebu“
  - „produkty určené pro použití jako zemědělské vstupy“*
  - „živá zvířata pro výkrm“
- w języku *duńskim*, jeden z następujących zapisów:
  - »produkter til forarbejdning- og/eller emballeringsindustrien«
  - »produkter til direkte konsum«
  - »produkter, der skal anvendes som rå- og hjælpestoffer«*
  - »levende dyr til opfedning«
- w języku *niemieckim*, jeden z następujących zapisów:
  - „Erzeugnisse für die Verarbeitungs- bzw. Verpackungsindustrie“
  - „Erzeugnisse für den direkten Verbrauch“
  - „zur Verwendung als landwirtschaftliche Betriebsstoffe bestimmte Erzeugnisse“*
  - „zur Mast eingeführte lebende Tiere“
- w języku *estońskim*, jeden z następujących zapisów:
  - „tooted töötlevale ja/või pakenditööstusele“
  - „otsetarbimiseks ettenähtud tooted“
  - „põllumajanduslikuks tooraineks ettenähtud tooted“*
  - „imporditud nuumveised“

- w języku greckim, jeden z następujących zapisów:
  - «προϊόντα που προορίζονται για τις βιομηχανίες μεταποίησης ή/και συσκευασίας»
  - «προϊόντα που προορίζονται για άμεση κατανάλωση»
  - «προϊόντα που προορίζονται για χρήση ως γεωργικές εισροές»*
  - «ζώντα ζώα προς πάχυνση»
- w języku angielskim, jeden z następujących zapisów:
  - 'products for the processing and/or packaging industry'
  - 'products for direct consumption'
  - 'products intended for use as agricultural inputs'*
  - 'live animals for fattening'
- w języku francuskim, jeden z następujących zapisów:
  - «produits destinés aux industries de transformation et/ou de conditionnement»
  - «produits destinés à la consommation directe»
  - «produits destinés à être utilisés comme intrants agricoles»*
  - «animaux vivants pour l'engraissement»
- w języku chorwackim, jeden z następujących zapisów:
  - „proizvodi za prerađivačku industriju i/ili industriju ambalaže”
  - „proizvodi za izravnu potrošnju”
  - „proizvodi namijenjeni za uporabu kao faktori u poljoprivrednoj proizvodnji”*
  - „žive životinje za tov”
- w języku włoskim, jeden z następujących zapisów:
  - «prodotti destinati alle industrie di trasformazione e/o di condizionamento»
  - «prodotti destinati al consumo diretto»
  - «prodotti destinati ad essere utilizzati come fattori di produzione agricoli»*
  - «bovini destinati all'ingrasso importati»
- w języku łotewskim, jeden z następujących zapisów:
  - “produkti, kas paredzēti pārstrādei un/vai iesaiņošanai”
  - “tiešām patēriņam paredzēti produkti”
  - “produkti, kas ir lauksaimniecībā izmantojamās vielas”*
  - “dzīvi dzīvnieki nobarošanai”

- w języku litewskim, jeden z następujących zapisów:
  - „perdirbimo ir/arba pakavimo pramonei skirti produktai“
  - „tiesiogiai vartoti skirti produktai“
  - „produktai, skirti naudoti kaip žemės ūkio išteklių“*
  - „gyvi penėjimui skirti galvijai“
- w języku węgierskim, jeden z następujących zapisów:
  - „a feldolgozó- és/vagy a csomagolóipar számára szánt termék”
  - „közvetlen fogyasztásra szánt termék”
  - „mezőgazdasági inputanyagként felhasználható termék”*
  - „hízlalásra szánt élőállatok”
- w języku maltańskim, jeden z następujących zapisów:
  - “prodotti maħsuba għall-industriji tat-trasformazzjoni u/jew ta’ l-imballaġġ”
  - “prodotti maħsuba għall-konsum dirett”
  - “prodotti maħsuba għall-użu agrikolu”*
  - “bhejjem hajjin għat-tismin”
- w języku niderlandzkim, jeden z następujących zapisów:
  - „producten voor de verwerkende industrie en/of de verpakkingsindustrie”
  - „producten voor rechtstreekse consumptie”
  - „producten voor gebruik als landbouwproductiemiddel”*
  - „levende mestdieren”
- w języku polskim, jeden z następujących zapisów:
  - „produkty przeznaczone do przetworzenia i/lub opakowania”
  - „produkty przeznaczone do bezpośredniego spożycia”
  - „produkty przeznaczone do użytku jako nakłady rolnicze”*
  - „bydło importowane przeznaczone do opasu”
- w języku portugalskim, jeden z następujących zapisów:
  - «produtos destinados às indústrias de transformação e/ou de acondicionamento»
  - «produtos destinados ao consumo directo»
  - «produtos destinados a ser utilizados como factores de produção agrícola»*
  - «animais vivos para engorda»

- w języku rumuńskim, jeden z następujących zapisów:
  - „produse pentru industria prelucrătoare și/sau de ambalare”
  - „produse destinate consumului direct”
  - „produse destinate a fi utilizate ca factori de producție agricolă”*
  - „animale vii pentru îngrășat”
- w języku słowackim, jeden z następujących zapisów:
  - „výrobky určené pre spracovateľský a/alebo baliarenský priemysel“
  - „výrobky určené na priamu spotrebu“
  - „výrobky určené na použitie ako poľnohospodárske vstupy”*
  - „živé zvieratá určené na výkrm“
- w języku słoweńskim, jeden z następujących zapisów:
  - „proizvodi, namenjeni predelovalni in/ali pakirni industriji“
  - „proizvodi, namenjeni za neposredno prehrano“
  - „proizvodi, namenjeni za kmetijske vložke”*
  - „žive živali za pitanje“
- w języku fińskim, jeden z następujących zapisów:
  - ”jalostus- ja/tai pakkausteollisuuteen tarkoitettuja tuotteita”
  - ”suoraan kulutukseen tarkoitettuja tuotteita”
  - ”maatalouden tuotantopanoksiksi tarkoitettuja tuotteita”*
  - ”lihotukseen tarkoitettuja eläviä eläimiä”
- w języku szwedzkim, jeden z następujących zapisów:
  - ”produkter avsedda för bearbetning eller förpackning”
  - ”produkter avsedda för direkt konsumtion”
  - ”produkter avsedda att användas som insatsvaror i jordbruket”*
  - ”levande djur avsedda för gödning”

Część G

Zapisy, o których mowa w art. 5 ust. 4:

- w języku bułgarskim: „сертификат за използване в (име на най-отдалечения регион)”
- w języku hiszpańskim: «Certificado destinado a ser utilizado en [nombre de la región ultraperiférica]»
- w języku czeskim: „osvědčení pro použití v [název nejvzdálenějšího regionu]“
- w języku duńskim: »licensen skal anvendes i [fjernområdets navn]«
- w języku niemieckim: „Bescheinigung zu verwenden in [Name der Region in äußerster Randlage]“
- w języku estońskim: „[kus (äärepoolseima piirkonna nimi)] kasutamiseks ettenähtud litsents”
- w języku greckim: «πιστοποιητικό προς χρήση στην [όνομα της ιδιαίτερα απομακρυσμένης περιφέρειας]»

- w języku angielskim: 'certificate to be used in [name of the outermost region]'
- w języku francuskim: «certificat à utiliser dans [nom de la région ultrapériphérique]»
- w języku chorwackim: „potvrda koja se koristi u (ime najudaljenije regije)”
- w języku włoskim: «titolo destinato a essere utilizzato in [nome della regione ultraperiferica]»
- w języku łotewskim: “sertifikāts jāizmanto [attālākā reģiona nosaukums]”
- w języku litewskim: „sertifikatas, skirtas naudoti [atokiausio regiono pavadinimas]“
- w języku węgierskim: „[a legkülső régió neve]-i felhasználásra szóló bizonyítvány”
- w języku maltańskim: “ċertifikat għall-użu fi [isem ir-reġjun ultraperiferiku]”
- w języku niderlandzkim: „in [naam van het ultraperifere gebied] te gebruiken certificaat”
- w języku polskim: „świadcstwo stosowane w [nazwa danego regionu najbardziej oddalonego]”
- w języku portugalskim: «certificado a utilizar em [nome da região ultraperiférica]»
- w języku rumuńskim: „certificat pentru utilizare în (numele regiunii ultraperiferice)”
- w języku słowackim: „osvedčenie určené na použitie v [názov najvzdialenejšieho regiónu]“
- w języku słoweńskim: „potrdilo za uporabo v [ime najbolj oddaljene regije]“
- w języku fińskim: ”(syRJäisimmän alueen nimi) käytettävä todistus”
- w języku szwedzkim: ”intyg som skall användas i [randområdets namn]”

Część H

Zapisy, o których mowa w art. 13 ust. 2:

- w języku bułgarskim: „στοки, изнасяни съгласно член 14, параграф 1, първа алинея от Регламент (ЕС) № 228/2013”
- w języku hiszpańskim: «Mercancía exportada en virtud del artículo 14, apartado 1, párrafo primero, del Reglamento (UE) n° 228/2013»
- w języku czeskim: „zboží vyvážené podle čl. 14 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 228/2013”
- w języku duńskim: »Vare eksporteret i henhold til artikel 14, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 228/2013«
- w języku niemieckim: „Ausgeführte Ware gemäß Artikel 14 Absatz 1 Unterabsatz 1 der Verordnung (EU) Nr. 228/2013”
- w języku estońskim: „määruse (EL) nr 228/2013 artikli 14 lõike 1 esimese lõigu alusel eksporditav kaup”
- w języku greckim: «εμπόρευμα εξαγόμενο δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 228/2013»
- w języku angielskim: 'goods exported under the first subparagraph of Article 14(1) of Regulation (EU) No 228/2013'
- w języku francuskim: «marchandise exportée en vertu de l'article 14, paragraphe 1, premier alinéa, du règlement (UE) n° 228/2013»
- w języku chorwackim: „roba izvezena u skladu s člankom 14. stavkom 1. prvim podstavkom Uredbe (EU) br. 228/2013”
- w języku włoskim: «merce esportata in virtù dell'articolo 14, paragrafo 1, primo comma, del regolamento (UE) n. 228/2013»
- w języku łotewskim: “prece, ko eksportē saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 228/2013 14. panta 1. punkta pirmās daļas noteikumiem”

- w języku litewskim: „pagal Reglamento (ES) Nr. 228/2013 14 straipsnio 1 dalies pirmą punktą eksportuojama prekė“
- w języku węgierskim: „a 228/2013/EU rendelet 14. cikke (1) bekezdésének első albekezdése szerint exportált termék”
- w języku maltańskim: “merkanzija esportata skond l-Artikolu 14, paragrafu 1, l-ewwel inciz, tar-Regolament (UE) Nru 228/2013”
- w języku niderlandzkim: „op grond van artikel 14, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 228/2013 uitgevoerde goederen”
- w języku polskim: „towar wywieziony zgodnie z art. 14 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 228/2013”
- w języku portugalskim: «mercadoria exportada nos termos do n.º 1, primeiro parágrafo, do artigo 14.º do Regulamento (UE) n.º 228/2013»
- w języku rumuńskim: „mărfuri exportate în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 228/2013”
- w języku słowackim: „tovar vyvezený podľa článku 14 ods. 1 prvý pododsek nariadenia (EU) č. 228/2013“
- w języku słoweńskim: „blago, izvoženo v skladu s prvim pododstavkom člena 14(1) Uredbe (EU) št. 228/2013“
- w języku fińskim: “Asetuksen (EU) N:o 228/2013 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla viety tavara”
- w języku szwedzkim: “vara som exporteras i enlighet med artikel 14.1 första stycket i förordning (EU) nr 228/2013”

Część I

Zapisy, o których mowa w art. 15 ust. 3:

- w języku bułgarskim: „στοки, изнасяни съгласно член 14, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 228/2013“
- w języku hiszpańskim: «Mercancía exportada en virtud del artículo 14, apartado 2, del Reglamento (UE) n.º 228/2013»
- w języku czeskim: „zboží vyvážené podle čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) č. 228/2013“
- w języku duńskim: »Vare eksporteret i henhold til artikel 14, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 228/2013«
- w języku niemieckim: „Ausgeführte Ware gemäß Artikel 14 Absatz 2 der Verordnung (EU) Nr. 228/2013“
- w języku estońskim: „määruse (EL) nr 228/2013 artikli 14 lõike 2 alusel eksporditav kaup”
- w języku greckim: «εμπόρευμα εξαγόμενο δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 228/2013»
- w języku angielskim: ‘goods exported under Article 14(2) of Regulation (EU) No 228/2013’
- w języku francuskim: «marchandise exportée en vertu de l'article 14, paragraphe 2, du règlement (UE) n.º 228/2013»
- w języku chorwackim: „roba izvezena u skladu s člankom 14. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 228/2013”
- w języku włoskim: «merce esportata in virtù dell'articolo 14, paragrafo 2, del regolamento (UE) n. 228/2013»
- w języku łotewskim: “prece, ko eksportē saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 228/2013 14. panta 2. punkta noteikumiem”
- w języku litewskim: „pagal Reglamento (ES) Nr. 228/2013 14 straipsnio 2 dalį eksportuojama prekė“
- w języku węgierskim: „a 228/2013/EU rendelet 14. cikkének (2) bekezdése szerint exportált termék”
- w języku maltańskim: “merkanzija esportata skond l-Artikolu 14, paragrafu 2, tar-Regolament (UE) Nru 228/2013”
- w języku niderlandzkim: „op grond van artikel 14, lid 2, van Verordening (EU) nr. 228/2013 uitgevoerde goederen”
- w języku polskim: „towar wywieziony zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 228/2013”
- w języku portugalskim: «mercadoria exportada nos termos do n.º 2 do artigo 14.º do Regulamento (UE) n.º 228/2013»

- w języku rumuńskim: „mărfuri exportate în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 228/2013”
- w języku słowackim: „tovar vyvezený podľa článku 14 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 228/2013“
- w języku słoweńskim: „blago, izvoženo v skladu s členom 14(2) Uredbe (EU) št. 228/2013“
- w języku fińskim: ”Asetuksen (EU) No 228/2013 14 artiklan 2 kohdan nojalla viety tavara”
- w języku szwedzkim: ”vara som exporteras i enlighet med artikel 14.2 i förordning (EU) nr 228/2013”

Część J

Zapisy, o których mowa w art. 35 ust. 1 akapit pierwszy:

- w języku bułgarskim: „продукт, предназначен за производството на тютюневи изделия“
- w języku hiszpańskim: «Producto destinado a la industria de fabricación de labores de tabaco»
- w języku czeskim: „produkt pro zpracovatelský průmysl tabákových výrobků“
- w języku duńskim: »produkt til tobaksvareindustrien«
- w języku niemieckim: „Erzeugnis zur Herstellung von Tabakwaren“
- w języku estońskim: „tubakatoodete valmistamiseks ettenähtud toode”
- w języku greckim: «προϊόν που προορίζεται για τις καπνοβιομηχανίες»
- w języku angielskim: ‘product intended for industries manufacturing tobacco products’
- w języku francuskim: «produit destiné aux industries de manufacture de produits de tabac»
- w języku chorwackim: „proizvod namijenjen industriji za proizvodnju duhanskih proizvoda”
- w języku włoskim: «prodotto destinato alla manifattura di tabacchi»
- w języku łotewskim: “produkts paredzēts tabakas izstrādājumu ražošanas nozarēm”
- w języku litewskim: „produktas, skirtas tabako gaminių gamybos pramonei“
- w języku węgierskim: „a dohánytermékeket előállító iparnak szánt termék”
- w języku maltańskim: “prodott maħsub għall-industriji tal-manifattura tal-prodotti tat-tabakk”
- w języku niderlandzkim: „product bestemd voor bedrijven waar tabaksproducten worden vervaardigd”
- w języku polskim: „towar przeznaczony dla przemysłu tytoniowego”
- w języku portugalskim: «produto destinado às indústrias de manufactura de produtos de tabaco»
- w języku rumuńskim: „produs destinat industriilor care fabrică produse din tutun”
- w języku słowackim: „výrobok určený pre výrobný priemysel tabákových výrobkov“
- w języku słoweńskim: „proizvodi, namenjeni industriji za proizvodnjo tobačnih izdelkov“
- w języku fińskim: ”tupakkatuotteiden valmistukseen tarkoitettu tuote”
- w języku szwedzkim: ”produkt avsedd för framställning av tobaksprodukter”

ZAŁĄCZNIK II

Maksymalne ilości roczne produktów przetworzonych mogących stanowić przedmiot wywozu lub wysyłki z francuskich departamentów zamorskich w ramach handlu regionalnego lub tradycyjnych wysyłek

Reunion

[Ilość w kilogramach (lub w litrach*)]

Kod CN	Do Unii	Do państw trzecich
1101 00	—	3 580 000
1104 23	—	33 500
1512 19 90	—	*250 000
2309 90	391 500	7 985 000

Martynika

[Ilość w kilogramach (lub w litrach*)]

Kod CN	Do Unii	Do państw trzecich
0403 10	77 500	3 500
1101 00	33 000	166 500
2309 90	—	102 000

Gwadelupa

[Ilość w kilogramach (lub w litrach*)]

Kod CN	Do Unii	Do państw trzecich
1101 00	55 500	64 000
2309 90	508 000	408 500

ZAŁĄCZNIK III

Maksymalne ilości roczne produktów przetworzonych mogących stanowić przedmiot wywozu lub wysyłki z Azorów i Madery w ramach handlu regionalnego lub tradycyjnych wysyłek

Azory

[Ilość w kilogramach (lub w litrach*)]

Kod CN	Do Unii	Do państw trzecich
1701 99	2 109 000	
1905 90 45	—	34 000
2203 00	—	*35 000

Madera

[Ilość w kilogramach (lub w litrach*)]

Kod CN	Do Unii	Do państw trzecich
1101 00	3 000	—
1102 20	13 000	—
1701 99	28 000	—
1704 10 1704 90	871 500	67 500
1902 19	468 000	94 000
1905	116 500	—
2009	*13 500	—
2202 10 2202 90	*752 500	*42 500
2203 00	*592 000	*591 500
2208	*25 000	*31 000
2301 10 2301 20	386 000	—

ZAŁĄCZNIK IV

Maksymalne ilości roczne produktów przetworzonych mogących stanowić przedmiot wywozu lub wysyłki z Wysp Kanaryjskich w ramach tradycyjnego wywozu lub tradycyjnych wysyłek

[Ilość w kilogramach (lub w litrach*)]

Kod CN	Do Unii	Do państw trzecich
0210 11	78 500	4 000
0210 12	3 500	1 500
0210 19	23 500	17 500
0402 10	26 500	—
0402 21	76 000	18 000
0402 29	153 000	—
0402 91	10 000	—
0402 99	47 000	16 500
0403 10	179 000	21 500
0403 90	1 927 500	28 000
0405	2 500	35 000
0406 10	38 000	2 500
0406 30	67 500	—
0406 40	—	2 000
0406 90	290 500	157 500
0811 90	10 000	—
0812 90	23 500	—
0901 21 0901 22	62 000	30 000
1101 00	46 000	193 500
1102 20	25 000	784 500
1102 90	3 000	17 000
1104 19	—	1 500
1105	10 000	8 500
1108 12	—	74 000
1208 10	—	17 000
1302 13	5 000	—
1507 90	6 000	1 784 000
1517 10	8 500	43 000
1517 90	608 500	53 500

[Ilość w kilogramach (lub w litrach*)]

Kod CN	Do Unii	Do państw trzecich
1518 00	2 609 000	—
1601 00	81 500	57 000
1602	50 500	128 000
1604 11	6 000	—
1604 12	2 500	9 000
1604 13	30 500	9 000
1604 14	63 000	55 000
1604 15	27 000	8 000
1604 16	6 500	—
1604 19	24 000	22 000
1604 20	65 500	6 500
1604 31	2 000	—
1702 90	156 000	—
1704 10	14 500	4 000
1704 90	432 500	214 000
1803 10	7 500	—
1803 20	30 000	2 000
1806 10	16 000	102 000
1806 20	21 500	7 500
1806 31	9 500	14 500
1806 32	181 000	45 500
1806 90	262 500	95 500
1901 10	12 500	—
1901 20	854 000	19 000
1901 90	2 639 500	1 732 500
1902	8 500	156 000
1904 10	6 500	1 016 500
1904 20	3 500	15 500
1904 90	—	4 500
1905 20	50 000	—
1905 31	614 000	731 000
1905 32	86 500	95 500

Kod CN	[Ilość w kilogramach (lub w litrach*)]	
	Do Unii	Do państw trzecich
1905 40	5 500	—
1905 90	160 500	51 500
2002 10	—	5 000
2002 90	29 500	48 000
2005 10	30 500	10 000
2205 20	12 000	4 500
2005 40	7 500	1 500
2005 51	3 000	45 500
2005 59	24 500	8 000
2005 60	453 000	17 500
2005 70	58 500	37 000
2005 80	13 000	10 000
2005 91 2005 99	53 500	64 000
2006 00	2 000	2 500
2007	16 500	37 500
2008	124 000	64 000
2009	389 500	639 500
2101 11 2101 12	4 000	9 500
2101 20	—	2 000
2102 10	9 000	11 000
2103 10	6 500	6 000
2103 20	29 500	10 000
2103 30	2 500	12 500
2103 90	132 500	23 500
2104	23 500	12 500
2105 00	3 945 500	568 000
2106 10	27 000	6 000
2106 90	295 500	73 500
2202 10	* 275 500	* 83 500
2202 90	* 2 900 000	* 399 500
2203 00	* 753 000	* 3 244 000

[Ilość w kilogramach (lub w litrach*)]

Kod CN	Do Unii	Do państw trzecich
2204 30	* 4 000	—
2205 10	* 22 500	* 13 000
2205 90	* 7 500	* 3 000
2206 00	* 11 000	* 31 500
2208 40	* 6 983 000	* 8 500
2208 50	* 650 500	* 4 500
2208 70	* 548 500	* 13 000
2208 90	* 24 500	* 4 500
2209 00	* 4 000	* 9 000
2301 20	831 500	193 500
2302 30	3 759 000	—
2306 30	12 500	—
2306 90	109 500	—
2309 10	49 500	2 500
2309 90	72 500	129 500

ZAŁĄCZNIK V

Maksymalne ilości roczne produktów przetworzonych mogących stanowić przedmiot wywozu lub wysyłki z Wysp Kanaryjskich w ramach handlu regionalnego*[Ilość w kilogramach (lub w litrach*)]*

Kod CN	Do państw trzecich
0402 21	4 000
0403 10	100 000
0405 10	1 000
1101 00	200 000
1507 90	3 300 000
1704 90	50 000
1806 10	200 000
1806 31	15 000
1806 32	1 000
1806 90	50 000
1901 20	10 000
1901 90	600 000
1902 11	3 000
1902 19	50 000
1902 20	1 000
1902 30	1 000
1905 31	200 000
1905 32	25 000
2009 19	10 000
2009 31	1 000
2009 41	4 000
2009 71	4 000
2009 89	35 000
2009 90	60 000
2103 20	10 000
2105 00	400 000
2106 10	1 000
2202 90	200 000
2302	300 000

ZAŁĄCZNIK VI

Państwa trzecie będące miejscem przeznaczenia wywozu produktów przetworzonych w ramach handlu regionalnego z terytorium francuskich departamentów zamorskich

Reunion: Mauritius, Madagaskar i Komory

Martynika: Małe Antyle⁽¹⁾

Gwadelupa: Małe Antyle

Gujana Francuska: Brazylia, Surinam i Gujana

Państwa trzecie będące miejscem przeznaczenia wywozu produktów przetworzonych w ramach handlu regionalnego z Azorów i Madery

Maroko, Republika Zielonego Przylądka, Gwinea Bissau, Stany Zjednoczone Ameryki, Kanada, Wenezuela, Republika Południowej Afryki, Angola i Mozambik

Państwa trzecie będące miejscem przeznaczenia wywozu produktów przetworzonych w ramach handlu regionalnego z Wysp Kanaryjskich

Mauretania, Senegal, Gwinea Równikowa, Republika Zielonego Przylądka, Maroko

---

⁽¹⁾ Małe Antyle: Wyspy Dziewicze, Saint Kitts i Nevis, Antigua i Barbuda, Dominika, St. Lucia, St. Vincent i Grenadyny, Barbados, Trynidad i Tobago, Saint-Martin, Anguilla.

ZAŁĄCZNIK VII

Współczynniki równoważności dla produktów zwolnionych z należności celnych w przywozie bezpośrednim na Wyspy Kanaryjskie

Kod CN	Opis towarów	Współczynnik równoważności
2401 10	Surowiec tytoniowy nieodżyłowany	0,72
2401 20	Surowiec tytoniowy odżyłowany	1,00
2401 30 00	Odpady tytoniu	0,28
ex 2402 10 00	Niewykończone cygara bez pokrywy	1,05
ex 2403 19 90	Tytoń do palenia (gotowe mieszanki do produkcji papierosów, cygar, cygar z obciętymi końcami i cygaretek)	1,05
2403 91 00	Tytoń homogenizowany lub odtworzony	1,05
ex 2403 99 90	Tytoń ekspandowany	1,05

ZAŁĄCZNIK VIII

Wskaźniki efektywności

Cel: zagwarantowanie dostaw podstawowych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub do przetwórstwa i produktów stanowiących środki produkcji w rolnictwie do regionów najbardziej oddalonych:

Wskaźnik 1: poziom objęcia (w %) szczególnym systemem dostaw względem łącznego zapotrzebowania regionów najbardziej oddalonych na niektóre produkty lub grupy produktów objęte prognozowanym bilansem dostaw.

Cel: zapewnienie odpowiedniego poziomu cen podstawowych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub niezbędnych do żywienia zwierząt:

Wskaźnik 2: porównanie cen detalicznych niektórych produktów lub grup produktów objętych szczególnym systemem dostaw w regionach najbardziej oddalonych z cenami podobnych produktów w odpowiednich państwach członkowskich.

Cel: sprzyjanie lokalnej produkcji rolnej na potrzeby samozaopatrzenia regionów najbardziej oddalonych oraz utrzymanie/rozwój produkcji nastawionej na wywóz:

Wskaźnik 3: poziom realizacji (w %) lokalnych potrzeb dla niektórych znaczących produktów wytwarzanych lokalnie.

Cel: utrzymanie/rozwój lokalnej produkcji rolnej:

Wskaźnik 4a: zmiany referencyjnej powierzchni gruntów wykorzystywanych rolniczo w regionach najbardziej oddalonych oraz w odpowiednich państwach członkowskich.

Wskaźnik 4b: zmiany inwentarza żywego w dużych jednostkach przeliczeniowych inwentarza (DJP) w regionach najbardziej oddalonych oraz w odpowiednich państwach członkowskich.

Wskaźnik 4c: zmiany ilościowe niektórych lokalnych produktów rolnych w regionach najbardziej oddalonych.

Wskaźnik 4d: zmiany ilościowe niektórych produktów przetwarzanych z produktów lokalnych w regionach najbardziej oddalonych.

Wskaźnik 4e: zmiany zatrudnienia w sektorze rolniczym w regionach najbardziej oddalonych oraz w odpowiednich państwach członkowskich.
